

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 195 din 22 decembrie 2005

privind protecția mediului

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 1.196 din 30 decembrie 2005

Data intrării în vigoare : 29 ianuarie 2006

Având în vedere necesitatea îndeplinirii angajamentelor asumate de țara noastră în procesul de integrare europeană, este imperios necesară adoptarea, în regim de urgență, a prezentului act normativ, în baza căruia să poată fi adoptată legislația subsecventă în domeniul protecției mediului și

Ținând cont de necesitatea creării cadrului unitar prin care se statuează principiile care guvernează întreaga activitate de protecție a mediului și care trasează direcțiile de reglementare a activităților economice în vederea atingerii obiectivelor dezvoltării durabile, elemente care vizează interesul public și care constituie situații de urgență extraordinare.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

CAP. I

Principii și dispoziții generale

ART. 1

Obiectul prezentei ordonanțe de urgență îl constituie reglementarea protecției mediului, obiectiv de interes public major, pe baza principiilor și elementelor strategice care conduc la dezvoltarea durabilă a societății.

ART. 2

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

1. accident ecologic - eveniment produs ca urmare a unor mari și neprevăzute deversări/emisii de substanțe sau preparate periculoase/poluante, sub formă de vapori sau de energie rezultate din desfășurarea unor activități antropice necontrolate/bruște, prin care se deteriorează sau se distrug ecosistemele naturale și antropice;

2. acte de reglementare - avize de mediu, aviz Natura 2000, acord de mediu, acord de import/export plante și/sau animale sălbatice non-CITES, permis CITES, acord de import pentru organisme modificate genetic, autorizație/autorizație integrată de mediu, autorizație privind activitățile cu organisme modificate genetic;

3. acord de mediu - act tehnico-juridic prin care se stabilesc condițiile de realizare a proiectului, din punct de vedere al protecției mediului; acordul de mediu reprezintă decizia autorității competente pentru protecția mediului, care dă dreptul titularului de proiect să realizeze proiectul din punct de vedere al protecției mediului;

4. acordul de import pentru organisme modificate genetic - act tehnico - juridic emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, care dă dreptul titularului să realizeze o activitate desfășurată cu organisme/microorganisme modificate genetic și stabilește condițiile în care aceasta poate avea loc, conform legislației specifice;

5. arie/sit - zonă definită geografic exact delimitată;

6. arie naturală protejată - zonă terestră, acvatică și/sau subterană, cu perimetru legal stabilit și având un regim special de ocrotire și conservare, în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică sau culturală deosebită;

7. arie specială de conservare - arie de interes comunitar desemnată printr-un act statutar, administrativ și/sau contractual în scopul aplicării măsurilor de conservare necesare pentru menținerea sau restaurarea unei stări favorabile de conservare a habitatelor naturale și/sau a populațiilor speciilor pentru care a fost desemnată;

8. audit de mediu - instrument managerial de evaluare sistematică, documentată, periodică și obiectivă a performanței organizației, a sistemului de management și a proceselor destinate protecției mediului, cu scopul:

a) de a facilita controlul managementului practicilor cu posibil impact asupra mediului;

b) de a evalua respectarea politicii de mediu, inclusiv realizarea obiectivelor și ȳintelor de mediu ale organizației;

9. autorizație de mediu - act tehnico-juridic emis de autoritățile competente pentru protecția mediului, prin care sunt stabilite condițiile și/sau parametrii de funcționare a unei activități existente sau a unei activități noi cu posibil impact semnificativ asupra mediului, necesar pentru punerea acestora în funcțiune;

10. autorizație integrată de mediu - act tehnico-juridic emis de autoritățile competente, conform dispozițiilor legale în vigoare privind prevenirea și controlul integrat al poluării;

11. autorizație privind activități cu organisme modificate genetic - act tehnico-juridic emis de autoritatea competentă, conform dispozițiilor legale în vigoare, care reglementează condițiile privind introducerea deliberată în mediu și pe piață a organismelor modificate genetic sau utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic;

12. autoritate competentă pentru protecția mediului - autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, Agenția Națională pentru Protecția Mediului sau, după caz, autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului, respectiv agențiile regionale pentru protecția mediului, agențiile județene pentru protecția mediului, Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării", precum și Garda Națională de Mediu și structurile subordonate acestora;

13. avize de mediu emise de autoritatea competentă pentru protecția mediului:

a) avizul de mediu pentru planuri și programe - act tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă

integrarea aspectelor privind protecția mediului în planul sau programul supus adoptării;

b) avizul pentru stabilirea obligațiilor de mediu - act tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului la: schimbarea titularului unei activități cu impact asupra mediului, vânzarea pachetului majoritar de acțiuni, vânzarea de active, fuziune, divizare, concesiune, dizolvare urmată de lichidare, lichidare, încetarea activității, faliment, având ca scop stabilirea obligațiilor de mediu, ca prevederi ale unui program pentru conformare, în vederea asumării acestora de către părțile implicate în situațiile menționate anterior;

c) avizul de mediu pentru produse de protecție a plantelor respectiv pentru autorizarea îngrășămintelor chimice - act tehnico-juridic emis de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, necesar în procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor și respectiv de autorizare a îngrășămintelor chimice;

d) aviz Natura 2000 - act tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică în planul sau programul supus adoptării;

14. bilanț de mediu - lucrare elaborată de persoane fizice sau juridice atestate conform legii, în scopul obținerii avizului pentru stabilirea obligațiilor de mediu sau a autorizației de mediu, și care conține elementele analizei tehnice prin care se obțin informații asupra cauzelor și consecințelor efectelor negative cumulate, anterioare, prezente și anticipate ale activității, în vederea cuantificării impactului de mediu efectiv de pe un amplasament; în cazul în care se identifică un impact semnificativ, bilanțul se completează cu un studiu de evaluare a riscului;

15. biodiversitate - variabilitatea organismelor din cadrul ecosistemelor terestre, marine, acvatice continentale și complexelor ecologice; aceasta include diversitatea intraspecifică, interspecifică și diversitatea ecosistemelor;

16. biotehnologie - aplicație tehnologică în care se utilizează sisteme biologice, organisme vii, componentele sau derivatele acestora, pentru realizarea ori modificarea de produse sau procedee cu folosință specifică;

17. biotehnologie modernă - aplicarea in vitro a tehnicilor de recombinare a acidului nucleic și a tehnicilor de fuziune celulară, altele decât cele specifice selecției și ameliorării tradiționale, care înlătură barierele fiziologice naturale de reproducere sau de recombinare genetică;

18. cele mai bune tehnici disponibile - stadiul de dezvoltare cel mai avansat și eficient înregistrat în dezvoltarea unei activități și a modurilor de exploatare, care demonstrează posibilitatea practică de a constitui referința pentru stabilirea valorilor limită de emisie în scopul prevenirii, iar în cazul în care acest fapt nu este posibil, pentru a reduce în ansamblu emisiile și impactul asupra mediului în întregul său;

a) tehnicile se referă deopotrivă la tehnologia utilizată și modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută,

exploatată, precum și la scoaterea din funcțiune a acestora și remedierea amplasamentului, potrivit legislației în vigoare;

b) disponibile se referă la acele cerințe care au înregistrat un stadiu de dezvoltare ce permite aplicarea lor în sectorul industrial respectiv, în condiții economice și tehnice viabile, luându-se în considerare costurile și beneficiile, indiferent dacă aceste tehnici sunt sau nu utilizate ori realizate la nivel național, cu condiția ca aceste tehnici să fie accesibile operatorului;

c) cele mai bune - se referă la cele mai eficiente tehnici pentru atingerea în ansamblu a unui nivel ridicat de protecție a mediului în întregul său;

19. deșeu - orice substanță, preparat sau orice obiect din categoriile stabilite de legislația specifică privind regimul deșeurilor, pe care deținătorul îl aruncă, are intenția sau are obligația de a-l arunca;

20. deșeu reciclabil - deșeu care poate constitui materie primă într-un proces de producție pentru obținerea produsului inițial sau pentru alte scopuri;

21. deșeuri periculoase - deșeurile încadrate generic, conform legislației specifice privind regimul deșeurilor, în aceste tipuri sau categorii de deșeuri și care au cel puțin un constituent sau o proprietate care face ca acestea să fie periculoase;

22. deteriorarea mediului - alterarea caracteristicilor fizico-chimice și structurale ale componentelor naturale și antropice ale mediului, reducerea diversității sau productivității biologice a ecosistemelor naturale și antropizate, afectarea mediului natural cu efecte asupra calității vieții, cauzate, în principal, de poluarea apei, atmosferei și solului, supraexploatarea resurselor, gospodărirea și valorificarea lor deficitară, ca și prin amenajarea necorespunzătoare a teritoriului;

23. dezvoltare durabilă - dezvoltarea care corespunde necesităților prezentului, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile necesități;

24. echilibru ecologic - ansamblul stărilor și interrelațiilor dintre elementele componente ale unui sistem ecologic, care asigură menținerea structurii, funcționarea și dinamica ideală a acestuia;

25. ecosistem - complex dinamic de comunități de plante, animale și microorganisme și mediul abiotic, care interacționează într-o unitate funcțională;

26. ecoturism - formă de turism în care principalul obiectiv este observarea și conștientizarea valorii naturii și a tradițiilor locale și care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să contribuie la conservarea și protecția naturii;

b) să utilizeze resursele umane locale;

c) să aibă caracter educativ, respect pentru natură - conștientizarea turiștilor și a comunităților locale;

d) să aibă impact negativ nesemnificativ asupra mediului natural și socio-cultural;

27. efluent - orice formă de deversare în mediu, emisie punctuală sau difuză, inclusiv prin scurgere, jeturi, injecție, inoculare, depozitare, vidanjare sau vaporizare;

28. emisie - evacuarea directă sau indirectă, din surse punctuale sau difuze, de substanțe, vibrații, căldură ori de zgomot în aer, apă sau sol;

29. eticheta ecologică - un simbol grafic și/sau un scurt text descriptiv aplicat pe ambalaj, într-o broșură sau alt document informativ, care însoțește produsul și care oferă informații despre cel puțin unul și cel mult trei tipuri de impact asupra mediului;

30. evaluare de mediu - elaborarea raportului de mediu, consultarea publicului și a autorităților publice interesate de efectele implementării planurilor și programelor, luarea în considerare a raportului de mediu și a rezultatelor acestor consultări în procesul decizional și asigurarea informării asupra deciziei luate;

31. evaluarea impactului asupra mediului - proces menit să identifice, să descrie și să stabilească, în funcție de fiecare caz și în conformitate cu legislația în vigoare, efectele directe și indirecte, sinergice, cumulative, principale și secundare ale unui proiect asupra sănătății oamenilor și a mediului;

32. evaluarea riscului - lucrare elaborată de persoane fizice sau juridice atestate conform legii, prin care se realizează analiza probabilității și gravității principalelor componente ale impactului asupra mediului și se stabilește necesitatea măsurilor de prevenire, intervenție și/sau remediere;

33. exemplar - orice plantă sau animal în stare vie sau moartă, sau orice parte sau derivat din acestea, precum și orice alte produse care conțin părți sau derivate din acestea, așa cum sunt specificate în documentele ce le însoțesc, pe ambalaje, pe mărci sau etichete sau în orice alte situații;

34. experți - persoane fizice, recunoscute și/sau atestate pe plan național și/sau internațional de către autoritățile competente în domeniu;

35. habitat natural - arie terestră, acvatică sau subterană, în stare naturală sau seminaturală, ce se diferențiază prin caracteristici geografice, abiotice și biotice;

36. habitat natural de interes comunitar - acel tip de habitat care:

- a) este în pericol de dispariție în arealul său natural; sau
- b) are un areal natural redus fie ca urmare a restrângerii acestuia fie datorită faptului că în mod natural suprafața sa este redusă; sau
- c) prezintă eșantioane reprezentative cu caracteristici tipice pentru una sau mai multe din cele cinci regiuni biogeografice: alpină, continentală, panonică, stepică și pontică;

37. habitat al unei specii - mediul natural sau seminatural definit prin factori abiotici și biotici în care trăiește o specie în oricare stadiu al ciclului sau biologic;

38. informația privind mediul - orice informație scrisă, vizuală, audio, electronică sau sub orice formă materială despre:

39. infrastructura pentru informații spațiale - metadate, seturi de date spațiale și servicii de date spațiale; servicii și tehnologii de rețea; acorduri privind folosirea în comun, accesul și utilizarea; procedurile, procesele și mecanismele de monitorizare și coordonare stabilite, operate sau puse la dispoziție în conformitate cu prevederile legale;

40. instalație - orice unitate tehnică staționară sau mobilă precum și orice altă activitate direct legată, sub aspect tehnic, cu activitățile unităților staționare/mobile aflate pe același amplasament, care poate produce emisii și efecte asupra mediului;

41. mediu - ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul, subsolul, aspectele caracteristice ale peisajului, toate straturile atmosferice, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vii, sistemele naturale în interacțiune, cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv unele valori materiale și spirituale, calitatea vieții și condițiile care pot influența bunăstarea și sănătatea omului;

42. mediu geologic - ansamblul structurilor geologice de la suprafața pământului în adâncime: sol, ape subterane, formațiuni geologice;

43. microorganism - orice entitate microbiologică, celulară sau necelulară, capabila de replicare sau de transfer de material genetic, inclusiv virusurile, viroizii și celulele vegetale și animale în culturi;

44. monitorizarea mediului - supravegherea, prognozarea, avertizarea și intervenția în vederea evaluării sistematice a dinamicii caracteristicilor calitative ale elementelor de mediu, în scopul cunoașterii stării de calitate și a semnificației ecologice a acestora, a evoluției și implicațiilor sociale ale schimbărilor produse, urmate de măsurile care se impun;

45. monument al naturii - specii de plante și animale rare sau periclitate, arbori izolați, formațiuni și structuri geologice de interes științific sau peisagistic;

46. organism modificat genetic - orice organism, cu excepția ființelor umane, în care materialul genetic a fost modificat printr-o modalitate ce nu se produce natural prin împerechere și/sau recombinare naturală;

47. plafon național de emisie - cantitatea maximă dintr-o substanță care poate fi emisă la nivel național, în decursul unui an calendaristic;

48. planuri și programe - planurile și programele, inclusiv cele cofinanțate de Comunitatea Europeană, ca și orice modificări ale acestora, care se elaborează și/sau se adoptă de către o autoritate la nivel național, regional sau local ori care sunt pregătite de o autoritate pentru adoptarea, printr-o procedură legislativă, de către Parlament sau Guvern și sunt cerute prin prevederi legislative, de reglementare sau administrative;

49. plan de acțiuni - plan de măsuri cuprinzând etapele care trebuie parcurse în intervale de timp precizate prin prevederile autorizației integrate de mediu de către titularul activității sub controlul autorității competente pentru protecția mediului în scopul respectării prevederilor legale referitoare la prevenirea și controlul integrat al poluării; planul de acțiune face parte integrantă din autorizația integrantă de mediu;

50. poluant - orice substanță, preparat sub formă solidă, lichidă, gazoasă sau sub formă de vapori ori de energie radiație electromagnetică, ionizantă, termică, fonică sau vibrații care,

introdusă în mediu, modifică echilibrul constituenților acestuia și al organismelor vii și aduce daune bunurilor materiale;

51. poluare - introducerea directă sau indirectă a unui poluant care poate aduce prejudicii sănătății umane și/sau calității mediului, dăuna bunurilor materiale ori cauza o deteriorare sau o împiedicare a utilizării mediului în scop recreativ sau în alte scopuri legitime;

52. prejudiciu - o schimbare adversă cuantificabilă a unei resurse naturale sau o deteriorare cuantificabilă a funcțiilor îndeplinite de o resursă naturală în beneficiul altei resurse naturale sau al publicului, care poate să survină direct sau indirect;

53. proiect - documentație privind execuția lucrărilor de construcții sau alte instalații ori amenajări, alte intervenții asupra cadrului natural și peisajului, inclusiv cele care implică extragerea resurselor minerale;

54. program pentru conformare - plan de măsuri cuprinzând etapele care trebuie parcurse în intervale de timp precizate prin prevederile autorizației de mediu sau avizului pentru stabilirea obligațiilor de mediu de către titularul activității, sub controlul autorității competente pentru protecția mediului, în scopul respectării prevederilor legale privind protecția mediului; programul pentru conformare face parte integrantă din autorizația de mediu sau din avizul pentru stabilirea obligațiilor de mediu;

55. program operațional sectorial - document aprobat de Comisia Europeană pentru implementarea acelor priorități sectoriale din Planul Național de dezvoltare care sunt aprobate spre finanțare prin cadrul de sprijin comunitar;

56. public - una sau mai multe persoane fizice sau juridice și, în concordanță cu legislația ori cu practica națională, asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora;

57. raport de mediu - parte a documentației planurilor sau programelor, care identifică, descrie și evaluează efectele posibile semnificative asupra mediului, ale aplicării acestora și alternativele sale raționale, luând în considerare obiectivele și aria geografică aferentă, conform legislației în vigoare;

58. raport de amplasament - documentație elaborată de persoane fizice sau juridice atestate conform legii, în scopul obținerii autorizației integrate de mediu și care evidențiază starea amplasamentului, situația poluării existente înainte de punerea în funcțiune a instalației și oferă un punct de referință și comparație la încetarea activității;

59. raport de securitate - documentație elaborată de persoane fizice sau juridice atestate conform legii, necesară pentru obiective în care sunt prezente substanțe periculoase conform prevederilor legislației privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

60. resurse naturale - totalitatea elementelor naturale ale mediului ce pot fi folosite în activitatea umană: resurse neregenerabile - minerale și combustibili fosili, regenerabile - apă, aer, sol, floră, fauna sălbatică, inclusiv cele inepuizabile - energie solară, eoliană, geotermală și a valurilor;

61. sistem de management de mediu - componentă a sistemului de management general, care include structura organizatorică, activitățile

de planificare, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele pentru elaborarea, aplicarea, realizarea, analizarea și menținerea politicii de mediu;

62. sit de interes comunitar - arie/sit care, în regiunea sau în regiunile biogeografice în care există, contribuie semnificativ la menținerea sau restaurarea stării de conservare favorabilă a habitatelor naturale sau a speciilor de interes comunitar și care pot contribui astfel semnificativ la coerența rețelei NATURA 2000 și/sau contribuie semnificativ la menținerea diversității biologice în regiunea sau regiunile respective. Pentru speciile de animale ce ocupă arii întinse de răspândire, ariile de interes comunitar corespund zonelor, din teritoriile în care aceste specii sunt prezente în mod natural și în care sunt prezenți factorii abiotici și biologici esențiali pentru existența și reproducerea acestora.

63. specii de interes comunitar - specii care pe teritoriul Uniunii Europene sunt:

a) periclitate, cu excepția celor al căror areal natural este situat la limita de distribuție în areal și care nu sunt nici periclitate, nici vulnerabile în regiunea vest-paleartică; sau

b) vulnerabile, speciile a căror încadrare în categoria celor periclitate este probabilă într-un viitor apropiat dacă acțiunea factorilor perturbatori persistă; sau

c) rare, speciile ale căror populații sunt reduse din punct de vedere al distribuției sau/și numeric și care chiar dacă nu sunt în prezent periclitate sau vulnerabile, riscă să devină. Aceste specii sunt localizate pe arii geografice restrânse sau sunt rar dispersate pe suprafețe largi; sau

d) endemice și care necesită o atenție specială datorită caracteristicilor specifice ale habitatului lor și/sau a impactului potențial pe care îl are exploatarea acestora asupra stării de conservare

64. stare de conservare a unui habitat natural - totalitatea factorilor ce acționează asupra unui habitat natural și a speciilor caracteristice acestuia și care pot influența pe termen lung atât distribuția naturală, structura și funcțiile acestuia, cât și supraviețuirea speciilor caracteristice;

65. stare de conservare a unei specii - totalitatea factorilor ce acționează asupra unei specii și care pot influența pe termen lung distribuția și abundența populațiilor speciei respective;

66. substanță - element chimic și compuși ai acestuia, în înțelesul reglementărilor legale în vigoare, cu excepția substanțelor radioactive și a organismelor modificate genetic;

67. substanța periculoasă - orice substanță clasificată ca periculoasă de legislația specifică în vigoare din domeniul chimicalelor;

68. substanțe prioritare - substanțe care reprezintă un risc semnificativ de poluare asupra mediului acvatic și prin intermediul acestuia asupra omului și folosințelor de apă, conform legislației specifice din domeniul apelor;

69. substanțe prioritare periculoase - substanțele sau grupurile de substanțe care sunt toxice, persistente și care tind să bioacumuleze și

alte substanțe sau grupe de substanțe care creează un nivel similar de risc, conform legislației specifice din domeniul apelor;

70. sursă de radiații ionizante - entitate fizică, naturală, realizată sau utilizată ca element al unei activități care poate genera expuneri la radiații, prin emitere de radiații ionizante sau eliberare de substanțe radioactive;

71. trasabilitate - posibilitatea identificării și urmăririi organismelor modificate genetic și a produselor rezultate din acestea pe parcursul tuturor etapelor activităților care implică astfel de organisme și produse;

72. utilizare în condiții de izolare - orice operațiune prin care microorganismele sunt modificate genetic, cultivate, multiplicare, stocate, folosite, transportate, distruse și/sau anihilate în condiții controlate, în spații/medii închise. Pentru toate aceste operațiuni se iau măsuri specifice de izolare, pentru a se evita/limita contactul lor cu oamenii și cu mediul;

73. vecinătatea ariei naturale protejate - zona din afara limitei unei arii naturale protejate din care se poate genera un impact asupra ariei naturale protejate de către un proiect sau o activitate în funcție de natura, mărimea și/sau localizarea acestora;

74. zonă umedă - întindere de bălți, mlaștini, turbării, de ape naturale sau artificiale, permanente sau temporare, unde apa este stătătoare sau curgătoare, dulce, salmastră sau sărată, inclusiv întinderea de apă marină a cărei adâncime la reflux nu depășește 6 m.

ART. 3

Principiile și elementele strategice ce stau la baza prezentei ordonanțe de urgență sunt:

a) principiul integrării politicii de mediu în celelalte politici sectoriale;

b) principiul precauției în luarea deciziei;

c) principiul acțiunii preventive;

d) principiul reținerii poluanților la sursă;

e) principiul "poluatorul plătește";

f) principiul conservării biodiversității și a ecosistemelor specifice cadrului biogeografic natural;

g) utilizarea durabilă a resurselor naturale;

h) informarea și participarea publicului la luarea deciziilor, precum și accesul la justiție în probleme de mediu;

i) dezvoltarea colaborării internaționale pentru protecția mediului.

ART. 4

Modalitățile de implementare a principiilor și a obiectivelor strategice sunt:

a) prevenirea și controlul integrat al poluării prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile pentru activitățile cu impact semnificativ asupra mediului;

b) adoptarea programelor de dezvoltare, cu respectarea cerințelor politicii de mediu;

c) corelarea planificării de amenajare a teritoriului și urbanism cu cea de mediu;

d) efectuarea evaluării de mediu înaintea aprobării planurilor și programelor care pot avea efect semnificativ asupra mediului;

- e) evaluarea impactului asupra mediului în faza inițială a proiectelor cu impact semnificativ asupra mediului;
- f) introducerea și utilizarea pârghiilor și instrumentelor economice stimulative sau coercitive;
- g) rezolvarea, pe niveluri de competență, a problemelor de mediu, în funcție de amploarea acestora;
- h) promovarea de acte normative armonizate cu reglementările europene și internaționale în domeniu;
- i) stabilirea și urmărirea realizării programelor pentru conformare;
- j) crearea sistemului național de monitorizare integrată a calității mediului;
- k) recunoașterea produselor cu impact redus asupra mediului, prin acordarea etichetei ecologice;
- l) menținerea și ameliorarea calității mediului;
- m) reabilitarea zonelor afectate de poluare;
- n) încurajarea implementării sistemelor de management și audit de mediu;
- o) promovarea cercetării fundamentale și aplicative în domeniul protecției mediului;
- p) educarea și conștientizarea publicului, precum și participarea acestuia în procesul de elaborare și aplicare a deciziilor privind mediul;
- q) dezvoltarea rețelei naționale de arii protejate pentru menținerea stării favorabile de conservare a habitatelor naturale, a speciilor de flora și faună sălbatică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene-Natura 2000;
- r) aplicarea sistemelor de asigurare a trasabilității și etichetării organismelor modificate genetic;
- s) înlăturarea cu prioritate a poluanților care periclitează nemijlocit și grav sănătatea oamenilor.

ART. 5

Statul recunoaște oricărei persoane dreptul la un "mediu sănătos și echilibrat ecologic" garantând în acest scop:

- a) accesul la informația privind mediul, cu respectarea condițiilor de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;
- b) asocierea în organizații pentru protecția mediului;
- c) consultarea în procesul de luare a deciziilor privind dezvoltarea politicii și legislației de mediu, emiterea actelor de reglementare în domeniu, elaborarea planurilor și programelor;
- d) dreptul de a se adresa, direct sau prin intermediul organizațiilor pentru protecția mediului, autorităților administrative și/sau judecătorești, după caz, în probleme de mediu;
- e) dreptul la despăgubire pentru prejudiciul suferit.

ART. 6

(1) Protecția mediului constituie obligația și responsabilitatea autorităților administrației publice centrale și locale, precum și a tuturor persoanelor fizice și juridice.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale prevăd în bugetele proprii fonduri pentru îndeplinirea obligațiilor rezultate din implementarea legislației comunitare din domeniul mediului și pentru programe de protecție a mediului și colaborează cu autoritățile

publice centrale și teritoriale pentru protecția mediului în vederea realizării acestora.

ART. 7

(1) Coordonarea, reglementarea și implementarea în domeniul protecției mediului revin autorității publice centrale pentru protecția mediului, Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, agențiilor regionale și județene pentru protecția mediului, Administrației Rezervației Biosferei "Delta Dunării", iar controlul respectării măsurilor de protecția mediului se realizează de către Garda Națională de Mediu, precum și de personalul specializat al autorităților de protecție a mediului și persoanele împuternicite de autoritatea competentă, conform legislației specifice în vigoare.

(2) În perimetrul Rezervației Biosferei "Delta Dunării" autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului este reprezentată de Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării".

CAP. II

Procedura de reglementare

ART. 8

(1) Autoritățile competente pentru protecția mediului conduc procedura de reglementare și emit, după caz, avize de mediu, acorduri și autorizații/autorizații integrate de mediu, în condițiile legii.

(2) În derularea procedurilor de reglementare pentru proiecte sau activități care pot avea efecte semnificative asupra teritoriului altor state, autoritățile competente pentru protecția mediului respectă prevederile convențiilor internaționale la care România este parte.

ART. 9

(1) Solicitarea și obținerea avizului de mediu pentru planuri și programe sunt obligatorii pentru adoptarea planurilor și programelor care pot avea efecte semnificative asupra mediului.

(2) Evaluarea de mediu are ca scop integrarea obiectivelor și cerințelor de protecție a mediului în pregătirea și adoptarea planurilor și programelor.

(3) Procedura de evaluare de mediu, structura raportului de mediu și condițiile de emitere a avizului de mediu pentru planuri și programe, inclusiv pentru cele cu efecte transfrontieră, sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(4) Aprobarea planurilor și programelor, la orice nivel ierarhic, este condiționată de existența avizului de mediu pentru respectivul plan sau program.

ART. 10

(1) Solicitarea și obținerea avizului de mediu pentru stabilirea obligațiilor de mediu sunt obligatorii în cazul în care titularii de activități cu posibil impact semnificativ asupra mediului urmează să deruleze sau să fie supuși unei proceduri de: vânzare a pachetului majoritar de acțiuni, vânzare de active, fuziune, divizare, concesiune sau în alte situații care implică schimbarea titularului activității, precum și în caz de dizolvare urmată de lichidare, lichidare, faliment, încetarea activității, conform, legii.

(2) În termen de 60 de zile de la data semnării/emiterii documentului care atestă încheierea uneia dintre procedurile menționate la alin. (1), părțile implicate transmit în scris autorității competente pentru protecția mediului obligațiile asumate privind protecția mediului, printr-un document certificat pentru conformitate cu originalul.

(3) Clauzele privind obligațiile de mediu cuprinse în actele întocmite în cadrul procedurilor prevăzute la alin. (1) au caracter public.

(4) Îndeplinirea obligațiilor de mediu este prioritară în cazul procedurilor de: dizolvare urmată de lichidare, lichidare, faliment, încetarea activității.

(5) Procedura de solicitare și emitere a avizului de mediu pentru stabilirea obligațiilor de mediu se adoptă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

ART. 11

(1) Solicitarea și obținerea acordului de mediu sunt obligatorii pentru proiecte publice sau private sau pentru modificarea ori extinderea activităților existente, inclusiv pentru proiecte de dezafectare, care pot avea impact semnificativ asupra mediului.

(2) Pentru obținerea acordului de mediu, proiectele publice sau private care pot avea impact semnificativ asupra mediului, prin natura, dimensiunea sau localizarea lor, sunt supuse, la decizia autorității competente pentru protecția mediului, evaluării impactului asupra mediului.

(3) Procedura-cadru de evaluare a impactului asupra mediului, inclusiv pentru proiecte cu impact transfrontieră și lista proiectelor publice sau private supuse procedurii sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(4) Acordul de mediu se emite în paralel cu celelalte acte de reglementare emise de autoritățile competente, potrivit legii.

ART. 12

(1) Desfășurarea activităților existente precum și începerea activităților noi cu posibil impact semnificativ asupra mediului se realizează numai în baza autorizației/autorizației integrate de mediu.

(2) Procedura de emitere a autorizației de mediu și lista activităților supuse acestei proceduri sunt stabilite prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(3) Pentru obținerea autorizației de mediu, activitățile existente, care nu sunt conforme cu normele și reglementările de mediu în vigoare, sunt supuse bilanțului de mediu, la decizia autorității competente pentru protecția mediului.

(4) Procedura de realizare a bilanțului de mediu este stabilită prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(5) Autoritatea competentă pentru protecția mediului negociază cu titularul activității programul pentru conformare, pe baza concluziilor și recomandărilor bilanțului de mediu.

(6) Este obligatorie îndeplinirea măsurilor cuprinse în programul pentru conformare la termenele stabilite.

(7) Activitățile desfășurate de structurile componente ale sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională sunt exceptate de la obținerea autorizației de mediu.

ART. 13

(1) Măsurile privind prevenirea și controlul integrat al poluării și lista activităților supuse procedurii de emitere a autorizației integrate de mediu sunt stabilite prin lege.

(2) Procedura de emitere a autorizației integrate de mediu și normele metodologice de aplicare a acestei proceduri sunt stabilite prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

ART. 14

(1) Autorizația/autorizația integrată de mediu se emite după obținerea celorlalte avize, acorduri, autorizații, după caz, ale autorităților competente, potrivit legii.

(2) Funcționarea fără autorizație de mediu este interzisă pentru activitățile care fac obiectul procedurii de autorizare din punct de vedere al protecției mediului.

(3) Funcționarea fără autorizație integrată de mediu este interzisă pentru activitățile supuse legislației privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

(4) Titularul activității are obligația de a informa autoritățile publice teritoriale competente pentru protecția mediului cu privire la rezultatele automonitorizării emisiilor de poluanți reglementați, precum și cu privire la accidente sau pericole de accidente.

ART. 15

(1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului emite, revizuieste și actualizează, după caz, actele de reglementare.

(2) Actele de reglementare se emit numai dacă planurile și programele, proiectele, respectiv programele pentru conformare privind activitățile existente prevăd prevenirea, reducerea, eliminarea sau compensarea, după caz, a consecințelor negative asupra mediului, în raport cu prevederile aplicabile din normele tehnice și reglementările în vigoare.

(3) Titularii activităților care fac obiectul procedurilor de reglementare din punct de vedere al protecției mediului au obligația de a respecta termenele stabilite de autoritatea competentă de protecția mediului în derularea acestor proceduri.

(4) Nerespectarea termenelor stabilite de autoritatea competentă de protecția mediului în derularea procedurii de reglementare conduce la încetarea acestei proceduri, solicitarea actului de reglementare fiind anulată.

ART. 16

(1) Avizul de mediu pentru planuri și programe are aceeași perioadă de valabilitate ca și planul sau programul pentru care a fost emis, cu excepția cazului în care intervin modificări ale respectivului plan sau program, conform legislației specifice.

(2) Avizul de mediu pentru stabilirea obligațiilor de mediu este valabil până la îndeplinirea scopului pentru care a fost emis, cu excepția cazului în care intervin modificări ale condițiilor în care a fost emis.

(3) Acordul de mediu este valabil pe toată perioada punerii în aplicare a proiectului. Acordul de mediu își pierde valabilitatea dacă lucrările de investiții pentru care a fost emis nu încep în termen de 2 ani de la data emiterii, cu excepția proiectelor cu finanțare externă pentru care acordul de mediu își păstrează valabilitatea pe toată perioada desfășurării acestora, până la finalizarea investiției.

(4) Autorizația de mediu este valabilă 5 ani, iar autorizația integrată de mediu este valabilă 10 ani.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), autorizațiile de mediu și autorizațiile integrate de mediu emise cu program pentru conformare, respectiv cu plan de acțiuni sunt valabile pe toată perioada derulării programului/planului.

(6) Perioada de valabilitate a autorizației/autorizației integrate de mediu nu poate depăși ultimul termen scadent al programului pentru conformare, respectiv al planului de acțiuni, cu aplicarea prevederilor alin. (4) și (5).

ART. 17

(1) Avizul de mediu pentru stabilirea obligațiilor de mediu, acordul de mediu și autorizația de mediu se revizuiesc dacă apar elemente noi cu impact asupra mediului, necunoscute la data emiterii. În acest caz se poate cere și refacerea evaluării impactului asupra mediului și/sau a bilanțului de mediu.

(2) Autorizația integrată de mediu se revizuieste în condițiile prevăzute de legislația specifică privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

(3) Acordul de mediu și autorizația/autorizația integrată de mediu se suspendă de către autoritatea competentă pentru protecția mediului care a emis actul de reglementare, pentru nerespectarea prevederilor acestora sau ale programelor pentru conformare/planurilor de acțiuni, după o notificare prealabilă prin care se poate acorda un termen de cel mult 30 de zile pentru îndeplinirea obligațiilor. Suspendarea se menține până la eliminarea cauzelor, dar nu mai mult de 6 luni. Pe perioada suspendării, desfășurarea proiectului sau activității este interzisă.

(4) În cazul în care nu s-au îndeplinit condițiile stabilite prin actul de suspendare, autoritatea competentă pentru protecția mediului dispune, după expirarea termenului de suspendare, anularea acordului de mediu sau autorizației/autorizației integrate de mediu, după caz.

(5) Dispozițiile de suspendare și, implicit, de încetare a desfășurării proiectului sau activității sunt executorii de drept.

ART. 18

Litigiile generate de emiterea, revizuirea, suspendarea sau anularea actelor de reglementare se soluționează de instanțele de contencios administrativ competente.

ART. 19

Acordul de mediu și autorizația/autorizația integrată de mediu pentru activitățile miniere care utilizează substanțe periculoase în procesul de prelucrare și concentrare, pentru capacități de producție mai mari de 5 milioane tone/an și/sau dacă suprafața pe care se desfășoară activitatea este mai mare de 1.000 ha, se promovează prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

ART. 20

(1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului, împreună cu celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, după caz, asigură informarea, participarea publicului la deciziile privind activități specifice și accesul la justiție, în conformitate cu prevederile Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, ratificată prin [Legea nr. 86/2000](#).

(2) Informarea publicului în cadrul procedurilor de reglementare pentru planuri, programe proiecte și activități se realizează conform legislației specifice în vigoare.

(3) Consultarea publicului este obligatorie în cazul procedurilor de emitere a actelor de reglementare. Procedura de participare a publicului la luarea deciziei este stabilită prin acte normative specifice.

(4) Modalitățile de realizare a participării publicului la elaborarea unor planuri și programe specifice în legătură cu mediul se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Accesul la justiție al publicului se realizează potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(6) Organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului au drept la acțiune în justiție în probleme de mediu.

ART. 21

(1) Persoane fizice sau juridice independente de titularul planului, programului, proiectului sau al activității și atestate de autoritatea competentă pentru protecția mediului, potrivit legii, realizează:

- a) evaluarea de mediu;
- b) evaluarea impactului asupra mediului;
- c) bilanțul de mediu;
- d) raportul de amplasament;
- e) raportul de securitate.

(2) Procedura de atestare a persoanelor fizice și juridice se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Cheltuielile pentru elaborarea evaluării de mediu, evaluării impactului asupra mediului, bilanțului de mediu, raportului de amplasament și raportului de securitate sunt suportate de titularul planului, programului, proiectului sau al activității.

(4) Răspunderea pentru corectitudinea informațiilor puse la dispoziția autorităților competente pentru protecția mediului și a publicului revine titularului planului, programului, proiectului sau al activității, iar răspunderea pentru corectitudinea lucrărilor prevăzute la alin. (1) revine autorului acestora.

ART. 22

(1) Autoritățile publice pentru protecția mediului încasează sumele provenite din taxele pentru emiterea actelor de reglementare.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) se fac venit la Fondul pentru mediu, iar cuantumul acestora se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

ART. 23

(1) Autoritățile competente pentru protecția mediului încasează, de asemenea, sume provenite din tarife pentru lucrările și serviciile prestate la solicitarea persoanelor fizice și juridice, în cadrul activităților pe care le desfășoară în limitele competențelor lor legale.

(2) Nomenclatorul lucrărilor și serviciilor prestate, precum și cuantumul tarifelor se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Autoritățile publice pentru protecția mediului constituie un fond de stimulare a personalului prin utilizarea unui procent de 25%, obținut din încasarea tarifelor prevăzute la alin. (1), iar diferența de 75% se varsă la bugetul de stat.

(4) Metodologia de utilizare a fondului de stimulare este stabilită prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(5) Disponibilitățile înregistrate și neutilizate la finele anului se reportează în anul următor și se utilizează cu aceleași destinații prevăzute la alineatul (3).

(6) Autoritățile competente pentru protecția mediului au dreptul să primească și să utilizeze fonduri provenite din sponsorizări și donații de la persoane fizice și juridice, române sau străine, în condițiile legii.

CAP. III

Regimul substanțelor și preparatelor periculoase

ART. 24

Activitățile privind fabricarea, introducerea pe piață, utilizarea, depozitarea temporară sau definitivă, transportul intern, manipularea, eliminarea, precum și introducerea și scoaterea din țară a substanțelor și preparatelor periculoase sunt supuse unui regim special de reglementare și gestionare.

ART. 25

(1) Transportul internațional și tranzitul substanțelor și preparatelor periculoase se realizează conform acordurilor și convențiilor privind transportul internațional al mărfurilor periculoase, la care România este parte.

(2) Importul și exportul substanțelor și preparatelor periculoase restricționate sau interzise la utilizare de către anumite state sau de către România se realizează în conformitate cu prevederile acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

ART. 26

Autoritatea publică centrală și autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului, precum și alte autorități publice abilitate prin lege, după caz, controlează respectarea reglementărilor privind regimul substanțelor și preparatelor periculoase.

ART. 27

Pentru controlul importului, exportului și tranzitului substanțelor și preparatelor periculoase în vama, autoritatea vamală convoacă autoritățile competente în domeniul substanțelor și preparatelor periculoase, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

ART. 28

Persoanele fizice și juridice care gestionează substanțe și preparate periculoase au următoarele obligații:

- a) să respecte prevederile art. 24 privind substanțele și preparatele periculoase;
- b) să țină evidență strictă - cantitate, caracteristici, mijloace de asigurare - a substanțelor și preparatelor periculoase, inclusiv a recipientelor și ambalajelor acestora, care intră în sfera lor de activitate, și să furnizeze informațiile și datele cerute de autoritățile competente conform legislației specifice în vigoare;
- c) să elimine, în condiții de siguranță pentru sănătatea populației și pentru mediu, substanțele și preparatele periculoase care au devenit deșeuri și sunt reglementate în conformitate cu legislația specifică.
- d) să identifice și să prevină riscurile pe care substanțele și preparatele periculoase le pot reprezenta pentru sănătatea populației și să anunțe iminența unor descărcări neprevăzute sau accidente autorităților pentru protecția mediului și de apărare civilă.

CAP. IV

Regimul deșeurilor

ART. 29

Gestionarea deșeurilor se efectuează în condiții de protecție a sănătății populației și a mediului și se supune prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, precum și legislației specifice în vigoare.

ART. 30

Controlul gestionării deșeurilor revine autorităților publice competente pentru protecția mediului și celorlaltor autorități cu competențe stabilite de legislația în vigoare.

ART. 31

Autoritățile administrației publice locale, precum și persoanele fizice și juridice care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor au atribuții și obligații în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență și a celor specifice din domeniul gestionării deșeurilor.

ART. 32

(1) Introducerea pe teritoriul României a deșeurilor de orice natură, în scopul eliminării acestora, este interzisă.

(2) Introducerea pe teritoriul României a deșeurilor, în scopul recuperării, se realizează în baza reglementărilor specifice în domeniu, cu aprobarea Guvernului, în conformitate cu prevederile Tratatului privind aderarea României la Uniunea Europeană, ratificat prin [Legea nr. 157/2005](#).

(3) Valorificarea deșeurilor se realizează numai în instalații, prin procese sau activități autorizate de autoritățile publice competente.

(4) Tranzitul și exportul de deșeuri de orice natură se realizează în conformitate cu acordurile și convențiile la care România este parte și cu legislația națională specifică în domeniu.

ART. 33

(1) Transportul intern al deșeurilor periculoase se realizează în conformitate cu prevederile legale specifice.

(2) Transportul internațional și tranzitul deșeurilor periculoase se realizează în conformitate cu prevederile acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

CAP. V

Regimul îngrășămintelor chimice și al produselor de protecție a plantelor

ART. 34

Îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor sunt supuse unui regim special de reglementare stabilit prin legislație specifică în domeniul chimicalelor.

ART. 35

Regimul special de reglementare a îngrășămintelor chimice și a produselor de protecție a plantelor se aplică activităților privind fabricarea, plasarea pe piața, utilizarea, precum și importul și exportul acestora.

ART. 36

Autoritățile publice centrale competente conform legislației specifice din domeniul chimicalelor, în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, au următoarele obligații:

a) să reglementeze regimul îngrășămintelor chimice și al produselor de protecție a plantelor;

b) să organizeze, la nivel teritorial, rețeaua de laboratoare pentru controlul calității îngrășămintelor chimice și al produselor de protecție a plantelor;

c) să verifice, prin rețeaua de laboratoare, concentrațiile reziduurilor de produse de protecție a plantelor în sol, recolte, furaje, produse agroalimentare vegetale și animale.

ART. 37

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, împreună cu autoritățile publice centrale pentru agricultură, silvicultură, sănătate și cele din domeniul transporturilor sau serviciile descentralizate ale acestora, după caz, supraveghează și controlează aplicarea reglementărilor privind îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor, astfel încât să se evite poluarea mediului de către acestea.

ART. 38

(1) Persoanele juridice care produc, stochează, comercializează și/sau utilizează îngrășămintele chimice și produse de protecție a plantelor, au următoarele obligații:

a) să producă, stocheze, comercializeze și să utilizeze produse de protecție a plantelor numai cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

b) să nu folosească îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor în zonele sau pe suprafețele unde sunt instituite măsuri speciale de protecție;

c) să administreze produse de protecție a plantelor cu mijloace aviatice, numai cu avizul autorităților competente pentru protecția mediului, autorităților competente în domeniul sanitar și al comisiilor județene de bază melifera și stupărit pastoral, potrivit reglementărilor în vigoare, după o prealabilă înștiințare prin mass-media;

d) să aplice, în perioada înfloririi plantelor a căror polenizare se face prin insecte, numai acele tratamente cu produse de protecție a plantelor care sunt selective față de insectele polenizatoare;

e) să livreze, să manipuleze, să transporte și să comercializeze îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor ambalate cu inscripții de identificare, avertizare, prescripții de siguranță și folosire, în condiții în care să nu provoace contaminarea mijloacelor de transport și/sau a mediului, după caz;

f) să stocheze temporar îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor numai ambalate și în locuri protejate, bine aerisite.

(2) Persoanele juridice interesate în fabricarea și/sau plasarea pe piața a produselor de protecția plantelor și îngrășămintelor chimice au obligația să solicite și să obțină, în cazul în care legislația specifică prevede aceasta, avizul de mediu pentru produse de protecție a plantelor, respectiv pentru autorizarea îngrășămintelor chimice, în vederea producerii, comercializării și utilizării acestora în agricultura și silvicultura.

(3) Obligațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) - f) revin și persoanelor fizice, în condițiile legii.

CAP. VI

Regimul organismelor modificate genetic, obținute prin tehnicile biotehnologiei moderne

ART. 39

(1) Activitățile care implică organisme modificate genetic obținute prin tehnicile biotehnologiei moderne, sunt supuse unui regim special de reglementare, autorizare și administrare, conform dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, a legislației specifice și convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) includ:

a) utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic;

b) introducerea deliberată în mediu și pe piață a organismelor modificate genetic vii;

c) importul organismelor/microorganismelor modificate genetic.

(3) Activitățile prevăzute la alin. (2) se desfășoară numai în condițiile asigurării protecției mediului, precum și a sănătății oamenilor și animalelor, în baza actelor de reglementare, emise de autoritatea competentă.

ART. 40

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului emite autorizațiile și acordurile de import privind activitățile cu organisme modificate genetic prevăzute la art. 39. alin. (2) lit. c).

(2) În procesul decizional privind activitățile de la art. 39. alin. (2), lit. b) și c), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului solicită avizele autorităților publice centrale pentru agricultura, sănătate, siguranța alimentelor, protecția consumatorului, precum și ale altor instituții implicate, conform legislației specifice, consultă Comisia pentru Securitate Biologică și asigură informarea și participarea publicului.

(3) În procesul decizional privind activitățile prevăzute la art. 39. alin. (2) lit. a), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului aplică procedura stabilită prin legislația specifică privind microorganismele modificate genetic.

ART. 41

(1) Autorizațiile privind introducerea deliberată în mediu și pe piață a organismelor modificate genetic vii și privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic se emit numai persoanelor juridice, conform prevederilor legislației specifice.

(2) Importul pe teritoriul României și exportul unui organism modificat genetic se realizează numai de către persoane juridice, conform prevederilor legislației specifice în vigoare.

(3) Transportul internațional al organismelor modificate genetic se realizează conform legislației naționale, acordurilor și convențiilor privind transportul internațional de mărfuri/mărfuri periculoase, după caz, la care România este parte.

ART. 42

Autoritatea vamală permite importul/exportul organismelor modificate genetic și colaborează cu autoritățile publice centrale pentru protecția mediului, agricultură, siguranța alimentelor, sănătate și alte autorități implicate, în conformitate cu legislația specifică.

ART. 43

Titularii acordurilor de import pentru organisme modificate genetic și ai autorizațiilor privind activitățile cu organisme modificate genetic au obligația să se conformeze cerințelor legale privind asigurarea trasabilității, etichetării, monitorizării și să raporteze autorității publice centrale pentru protecția mediului și altor autorități, după caz, rezultatele activității, conform legislației specifice în vigoare.

ART. 44

Persoanele juridice care desfășoară activități care implică organisme modificate genetic au următoarele obligații:

a) să solicite și să obțină acordul de import pentru organisme modificate genetic și/sau autorizațiile privind activitățile cu organisme modificate genetic, după caz;

b) să respecte prevederile acordurilor de import pentru organisme modificate genetic și/sau ale autorizațiilor privind activitățile cu organisme modificate genetic, după caz;

c) să oprească activitatea sau să schimbe condițiile de desfășurare, la solicitarea autorității competente, dacă apar informații noi, privind riscurile asupra mediului și sănătății umane și animale;

d) să răspundă, potrivit prezentei ordonanțe de urgență și a legislației specifice în vigoare, pentru prejudiciile rezultate din aceste activități;

e) să acopere costurile măsurilor necesare pentru prevenirea și/sau reducerea consecințelor efectelor adverse ale acestor activități;

f) să aplice măsurile de eliminare a deșeurilor rezultate din activitățile care implică organisme/microorganisme modificate genetic, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

CAP. VII

Regimul activităților nucleare

ART. 45

Activitățile în domeniul nuclear se desfășoară în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor naționale și internaționale specifice la care România este parte.

ART. 46

(1) Acordul de mediu pentru o practică sau o activitate din domeniul nuclear se eliberează înainte de emiterea autorizației de către autoritatea competentă de autorizare, reglementare și control în domeniul nuclear, conform legislației în vigoare.

(2) Autorizația de mediu se emite după eliberarea autorizației de către autoritatea competentă de autorizare, reglementare și control în domeniul nuclear.

(3) Pentru instalațiile cu risc nuclear major - centrale nucleare electrice, reactoare de cercetare, uzine de fabricare a combustibilului nuclear și depozite finale de combustibil nuclear ars - acordul de mediu sau autorizația de mediu se emit prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității centrale pentru protecția mediului.

ART. 47

(1) Controlul activităților nucleare se realizează de autoritatea competentă în domeniul activităților nucleare.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții:

a) organizează monitorizarea radioactivității mediului pe întregul teritoriu al țării;

b) supraveghează, controlează și dispune luarea măsurilor ce se impun în domeniul activităților nucleare, pentru respectarea prevederilor legale privind protecția mediului;

c) colaborează cu organele competente în apărarea împotriva dezastrelor, protecția sănătății populației și a mediului.

ART. 48

Persoanele fizice și juridice autorizate, care desfășoară activități în domeniul nuclear, au următoarele obligații:

a) să evalueze, direct sau prin structuri abilitate, riscul potențial, să solicite și să obțină autorizația de mediu;

b) să aplice procedurile și să prevadă echipamentele pentru activitățile noi, care să permită realizarea nivelului rațional cel mai scăzut al dozelor de radioactivitate și al riscurilor asupra populației și mediului, și să solicite și să obțină acordul de mediu sau autorizația de mediu, după caz;

c) să aplice, prin sisteme proprii, programe de supraveghere a contaminării radioactive a mediului, care să asigure respectarea condițiilor de eliminare a substanțelor radioactive prevăzute în autorizație și menținerea dozelor de radioactivitate în limitele admise;

d) să mențină în stare de funcționare capacitatea de monitorizare a mediului local, pentru a depista orice contaminare radioactivă semnificativă care ar rezulta dintr-o eliminare accidentală de substanțe radioactive;

e) să raporteze prompt autorității competente orice creștere semnificativă a contaminării mediului și dacă aceasta se datorează sau nu activității desfășurate;

f) să verifice continuu corectitudinea presupunerilor făcute prin evaluările probabilistice privind consecințele radiologice ale eliberărilor radioactive;

g) să asigure depozitarea deșeurilor radioactive, în condiții de siguranță pentru sănătatea populației și a mediului.

CAP. VIII

Conservarea biodiversității și arii naturale protejate

ART. 49

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, împreună cu alte autorități publice centrale, după caz, elaborează reglementări tehnice privind măsurile de protecție a ecosistemelor, de conservare și utilizare durabilă a componentelor diversității biologice.

(2) Regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice se supun prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, precum și legislației specifice în vigoare.

(3) La proiectarea lucrărilor care pot modifica cadrul natural al unei arii naturale protejate este obligatorie procedura de evaluare a impactului asupra acesteia, urmată de avansarea soluțiilor tehnice de menținere a zonelor de habitat natural, de conservare a funcțiilor ecosistemelor și de protecție a speciilor sălbatice de floră și faună, inclusiv a celor migratoare, cu respectarea alternativei și a condițiilor impuse prin acordul de mediu, precum și automonitorizarea până la îndeplinirea acestora.

(4) Deținătorii cu orice titlu de suprafețe terestre și acvatice supuse refacerii ecologice sau aflate într-o arie naturală protejată au obligația de a aplica și/sau respecta măsurile stabilite de autoritatea competentă pentru protecția mediului.

ART. 50

(1) Proprietarii de terenuri extravilane situate în arii naturale protejate supuse unor restricții de utilizare, conform legislației specifice în domeniu, sunt scutiți de plata impozitului pe teren.

(2) Scutirea de la plata impozitului pe teren se acordă în baza unei confirmări emisă de structura de administrare a ariei naturale protejate sau de autoritatea competentă pentru protecția mediului

ART. 51

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește lista siturilor de interes comunitar și a ariilor de

protecție specială avifaunistică, pe care o transmite Comisiei Europene la data aderării, împreună cu Formularele standard Natura 2000, completate pentru fiecare sit în parte.

(2) Formularul Standard Natura 2000 stabilit de Comisia Europeană se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Siturile de interes comunitar se declară prin ordin al autorității publice centrale pentru protecția mediului, iar după recunoașterea statutului lor de către Comisia Europeană devin arii speciale de conservare și se declară prin hotărâre a Guvernului.

(4) Managementul siturilor de interes comunitar necesită planuri de management adecvate specifice sau integrate în alte planuri de management și măsuri legale, administrative sau contractuale în scopul evitării deteriorării habitatelor naturale și a habitatelor speciilor ca și perturbarea speciilor pentru care zonele au fost desemnate. Orice plan sau proiect indirect legat sau necesar pentru gestiunea sitului, dar susceptibil de a-l afecta într-un mod semnificativ, face obiectul unui studiu pentru evaluarea impactului, ținând cont de obiectivele de conservare a ariei și cu consultarea publicului. Nu sunt acceptate planuri sau proiecte în siturile respective care afectează aria.

(5) Pentru administrarea parcurilor naționale, parcurilor naturale, a siturilor de interes comunitar și a ariilor de protecție specială avifaunistică a căror suprafață este mai mare de 4000 ha, se înființează Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate și Conservarea Biodiversității, instituție publică, în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, care are în subordine și/sau coordonare structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică.

(6) Structura organizatorică, numărul de personal, atribuțiile și competențele Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate și Conservarea Biodiversității, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

ART. 52

(1) Respectarea prevederilor din regulamentele și planurile de management ale ariilor naturale protejate, aprobate conform prevederilor legale, este obligatorie.

(2) În ariile naturale protejate și în vecinătatea acestora este interzisă:

a) desfășurarea programelor, proiectelor și activităților care contravin planurilor de management sau regulamentelor ariilor naturale protejate sau care sunt susceptibile să genereze un impact asupra acestora;

b) schimbarea destinației terenurilor;

c) pășunatul și amplasarea de stâne și locuri de târlire;

d) activități comerciale de tip comerț ambulant.

(3) Pe teritoriul ariilor naturale protejate, pe lângă interdicțiile prevăzute în planurile de management și regulamente, sunt interzise:

a) distrugerea sau degradarea panourilor informative si indicatoare, construcțiile, împrejurimile, barierele, plăcile, stâlpii, semnele de marcaj sau orice alte amenajări aflate în inventarul ariilor naturale protejate;

b) aprinderea și folosirea focului deschis în afara vetrelor special amenajate și semnalizate în acest scop de către administratorii sau custozii ariilor naturale protejate;

c) abandonarea deșeurilor în afara locurilor special amenajate și semnalizate pentru colectare dacă există;

d) accesul pe suprafața ariilor naturale protejate și practicarea de sporturi în afara drumurilor permise accesului public cu mijloace motorizate care utilizează carburanți fosili;

e) exploatarea oricăror resurse minerale neregenerabile din parcurile naționale, rezervațiile naturale, rezervațiile științifice, monumentele naturii și din zonele de conservare specială ale parcurilor naturale. În parcurile naturale în afara zonelor de conservare specială, exploatarea oricăror resurse minerale neregenerabile este permisă numai dacă acest lucru este prevăzut în mod explicit în planurile de management și regulamentele acestora.

(4) Pentru orice proiect finanțat din fonduri comunitare este necesară obținerea avizului Natura 2000. Competențele și procedura de emitere a avizului Natura 2000 se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

ART. 53

(1) Introducerea pe teritoriul țării, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, de culturi de microorganisme, a exemplarelor de plante și animale sălbatice vii, fără acordul pentru import al speciilor non-CITES sau, respectiv, permisului CITES pentru celelalte specii, este interzisă.

(2) Exportul speciilor de plante și animale din flora și fauna sălbatică se realizează pe baza acordului pentru export al speciilor non-CITES și, respectiv, permisul CITES, pentru celelalte specii.

(3) Competențele și procedura de emitere a acordului de import/export plante și/sau animale sălbatice non-CITES și ale permisului CITES sunt stabilite prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Activitățile de recoltare, capturare și/sau de achiziție și comercializare pe piața internă a plantelor și animalelor din flora și fauna sălbatică, terestră și acvatică, sau a unor părți ori produse ale acestora, în stare vie, proaspătă ori semiprelucrată, se pot organiza și desfășura numai de persoane fizice sau juridice autorizate de autoritățile publice județene pentru protecția mediului.

ART. 54

Orice activitate de cultivare sau testare a plantelor superioare modificate genetic în ariile naturale protejate, legal constituite, precum și la o distanță mai mică de 15 km față de limita acestora, este strict interzisă.

CAP. IX

Protecția apelor și a ecosistemelor acvatice

ART. 55

(1) Protecția apelor de suprafață și subterane și a ecosistemelor acvatice are ca obiect menținerea și îmbunătățirea calității și productivității biologice ale acestora, în scopul evitării unor efecte negative asupra mediului, sănătății umane și bunurilor materiale.

(2) Conservarea, protecția și îmbunătățirea calității apelor costiere și maritime urmărește reducerea progresivă a evacuărilor, emisiilor sau pierderilor de substanțe prioritare/prioritar periculoase în scopul atingerii obiectivelor de calitate stipulate în Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării, semnată la București la 21 aprilie 1992, ratificată prin [Legea nr. 98/1992](#).

ART. 56

(1) Activitățile de gospodărire și protecție a resurselor de apă și a ecosistemelor acvatice se supun prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, precum și legislației specifice în vigoare.

(2) Reglementarea activităților din punct de vedere al gospodăririi apelor și controlul respectării prevederilor privind protecția apelor și a ecosistemelor acvatice se realizează de către autoritățile competente pentru protecția mediului, de gospodărire a apelor și de sănătate.

ART. 57

Autorizația de gospodărire a apelor pentru activitățile supuse legislației din domeniul prevenirii și controlului integrat al poluării se emite în conformitate cu prevederile legale din acest domeniu și se include în autorizația integrată de mediu.

ART. 58

Persoanele fizice și juridice au următoarele obligații:

a) să execute toate lucrările de refacere a resurselor naturale, de asigurare a migrării faunei acvatice și de ameliorare a calității apei, prevăzute cu termen în avizul sau autorizația de gospodărire a apelor, precum și în autorizația de mediu, și să monitorizeze zona de impact;

b) să se doteze, în cazul deținerii de nave, platforme plutitoare sau de foraje marine, cu instalații de stocare sau de tratare a deșeurilor, instalații de epurare a apelor uzate și racorduri de descărcare a acestora în instalații de mal sau plutitoare;

c) să amenajeze porturile cu instalații de colectare, prelucrare, reciclare sau neutralizare a deșeurilor petroliere, menajere sau de altă natură, stocate pe navele fluviale și maritime, și să constituie echipe de intervenție în caz de poluare accidentală a apelor și a zonelor de coastă;

d) să nu evacueze ape uzate de pe nave sau platforme plutitoare direct în apele naturale și să nu arunce de pe acestea nici un fel de deșeuri;

e) să nu spele obiecte, produse, ambalaje, materiale care pot produce impurificarea apelor de suprafață;

f) să nu deverseze în apele de suprafață, subterane și maritime ape uzate, fecaloid menajere, substanțe petroliere, substanțe prioritare/prioritar periculoase;

g) să nu arunce și să nu depoziteze pe maluri, în albiile râurilor și în zonele umede și de coastă deșeuri de orice fel și să nu introducă

în ape substanțe explozive, tensiune electrică, narcotice, substanțe prioritare/prioritar periculoase.

CAP. X

Protecția atmosferei, schimbările climatice, gestionarea zgomotului ambiental

ART. 59

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții și responsabilități:

a) elaborează politica națională și coordonează acțiunile la nivel național, regional și local privind protecția atmosferei, schimbările climatice, precum și pentru protecția populației față de nivelurile de expunere la zgomotul ambiental ce poate avea efecte negative asupra sănătății umane, în conformitate cu politicile europene și internaționale specifice;

b) elaborează, promovează și actualizează Strategia națională în domeniul protecției atmosferei și Planul național de acțiune în domeniul protecției atmosferei;

c) elaborează, promovează și, după caz, actualizează Programul național de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații mari de ardere;

d) coordonează elaborarea Programului național de reducere progresivă a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili și amoniac;

e) elaborează, promovează și actualizează Strategia națională privind schimbările climatice, Planul național de acțiune privind schimbările climatice;

f) asigură integrarea politicilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și adaptarea la efectele schimbărilor climatice în strategiile sectoriale;

g) administrează Registrul național al emisiilor de gaze cu efect de seră;

h) coordonează Sistemul național de estimare a emisiilor de gaze cu efect de seră;

i) coordonează implementarea mecanismelor flexibile prevăzute de Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice;

j) aprobă și promovează Planul Național de Acțiune pentru reducerea nivelurilor de zgomot;

k) organizează activitatea de monitoring privind calitatea aerului la nivelul întregii țări;

l) stabilește, după caz, prin actele de reglementare, valori limită de emisie mai restrictive și măsurile necesare în vederea respectării plafoanelor naționale de emisii, respectiv a încărcărilor și nivelelor critice.

ART. 60

(1) Schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efecte de seră și condițiile de elaborare a planurilor naționale de alocare a acestor certificate se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului,

în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Gestionarea durabilă și unitară a resursei disponibile de credite de emisii de gaze cu efect de seră se realizează prin structuri special constituite, în cadrul Administrației Fondului pentru mediu.

ART. 61

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin autoritățile publice din subordinea sa, supraveghează și controlează aplicarea prevederilor legale privind protecția atmosferei și gestionarea zgomotului ambiental, în care scop:

a) dispune încetarea temporară sau definitivă a activităților generatoare de poluare, în vederea aplicării unor măsuri de urgență sau pentru nerespectarea programului pentru conformare/planului de acțiuni;

b) solicită aplicarea măsurilor tehnologice, a restricțiilor și interdicțiilor în scopul prevenirii, limitării sau eliminării emisiilor de poluanți;

c) solicită luarea măsurilor în vederea respectării nivelului maxim admis al zgomotului ambiental.

ART. 62

Deținătorii, cu orice titlu, de terenuri sunt obligați să întrețină perdelele și aliniamentele de protecție, spațiile verzi, parcurile, gardurile vii pentru îmbunătățirea capacității de regenerare a atmosferei, protecția fonică și eoliană.

ART. 63

Autoritățile cu responsabilități privind securizarea frontierei au obligația să nu permită intrarea/ieșirea din țară a surselor mobile poluante care nu respectă prevederile legale în vigoare.

ART. 64

Persoanele fizice și juridice au următoarele obligații în domeniu:

a) să respecte reglementările privind protecția atmosferei, adoptând măsuri tehnologice adecvate de reținere și neutralizare a poluanților atmosferici;

b) să doteze instalațiile tehnologice, care sunt surse de poluare, cu sisteme de automonitorizare și să asigure corecta lor funcționare;

c) să asigure personal calificat și să furnizeze, la cerere sau potrivit programului pentru conformare, autorităților competente pentru protecția mediului, datele necesare;

d) să îmbunătățească performanțele tehnologice în scopul reducerii emisiilor și să nu pună în exploatare instalațiile prin care se depășesc limitele maxime admise prevăzute în legislația în vigoare;

e) să asigure, la cererea autorităților competente pentru protecția mediului, diminuarea, modificarea sau încetarea activității generatoare de poluare;

f) să asigure măsuri și dotări speciale pentru izolarea și protecția fonică a surselor generatoare de zgomot și vibrații, astfel încât să nu conducă, prin funcționarea acestora, la depășirea nivelurilor limită a zgomotului ambiental

CAP. XI

Protecția solului, subsolului și a ecosistemelor terestre

ART. 65

Protecția solului, a subsolului și a ecosistemelor terestre, prin măsuri adecvate de gospodărire, conservare, organizare și amenajare a teritoriului, este obligatorie pentru toți deținătorii, cu titlu sau fără titlu.

ART. 66

(1) Reglementările privind modalitățile de investigare și evaluare a poluării solului și subsolului, remedierea în zonele în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate și cele referitoare la protecția calității solului, subsolului și a ecosistemelor terestre se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, cu consultarea celorlalte autorități publice centrale competente, stabilește sistemul de monitorizare a calității mediului geologic în scopul evaluării stării actuale și a tendințelor de evoluție a acesteia.

ART. 67

Controlul respectării reglementărilor legale privind protecția, conservarea, amenajarea și folosirea judicioasă a solului, a subsolului și a ecosistemelor terestre se organizează și se exercită de autoritățile competente pentru protecția mediului, precum și, după caz, de alte autorități ale administrației publice competente, potrivit dispozițiilor legale.

ART. 68

Deținătorii de terenuri, cu orice titlu, precum și orice persoană fizică sau juridică care desfășoară o activitate pe un teren, fără a avea un titlu juridic, au următoarele obligații:

- a) să prevină, pe baza reglementărilor în domeniu, deteriorarea calității mediului geologic;
- b) să asigure luarea măsurilor de salubritate a terenurilor neocupate productiv sau funcțional, în special a celor situate de-a lungul căilor de comunicații rutiere, feroviare și de navigație;
- c) să respecte orice alte obligații prevăzute de reglementările legale în domeniu.

ART. 69

Deținătorii cu orice titlu ai fondului forestier, ai vegetației forestiere din afara fondului forestier și ai pajiștilor, precum și orice persoană fizică sau juridică care desfășoară o activitate pe un astfel de teren, fără a avea un titlu juridic, au următoarele obligații:

- a) să mențină suprafața împădurită a fondului forestier, a vegetației forestiere din afara fondului forestier, inclusiv a jnepenișurilor, tufișurilor și pajiștilor existente, fiind interzisă reducerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
- b) să exploateze masa lemnoasă în condițiile legii precum și să ia măsuri de reîmpădurire și, respectiv de completare a regenerărilor naturale;
- c) să gestioneze corespunzător deșeurile de exploatare rezultate, în condițiile prevăzute de lege;

d) să asigure respectarea regulilor silvice de exploatare și transport tehnologic al lemnului, stabilite conform legii, în scopul menținerii biodiversității pădurilor și a echilibrului ecologic;

e) să respecte regimul silvic în conformitate cu prevederile legislației în domeniul silviculturii și protecției mediului;

f) să asigure aplicarea măsurilor specifice de conservare pentru pădurile cu funcții speciale de protecție, situate pe terenuri cu pante foarte mari, cu procese de alunecare și eroziune, pe grohotișuri, stâncării, la limita superioară de altitudine a vegetației forestiere, precum și pentru alte asemenea păduri;

g) să respecte regimul silvic stabilit pentru conservarea vegetației lemnoase de pe pășunile împădurite care îndeplinesc funcții de protecție a solului și a resurselor de apă;

h) să asigure exploatarea rațională, organizarea și amenajarea pajiștilor, în funcție de capacitatea de refacere a acestora;

i) să exploateze resursele pădurii, fondul cinegetic și piscicol, potrivit prevederilor legale în domeniu;

j) să exploateze pajiștile, în limitele bonității, cu numărul și speciile de animale și în perioada stabilită, în baza studiilor de specialitate și a prevederilor legale specifice;

k) să protejeze patrimoniul forestier, cinegetic, piscicol și al pajiștilor din cadrul ariilor naturale protejate, în termenii stabiliți prin planurile de management și regulamentele specifice;

l) să sesizeze autoritățile pentru protecția mediului despre accidente sau activități care afectează ecosistemele forestiere sau alte asemenea ecosisteme terestre.

CAP. XII

Protecția așezărilor umane

ART. 70

Pentru asigurarea unui mediu de viață sănătos, autoritățile administrației publice locale, precum și, după caz, persoanele fizice și juridice au următoarele obligații:

a) să îmbunătățească microclimatul urban, prin amenajarea și întreținerea izvoarelor și a luciilor de apă din interiorul localităților și din zonele limitrofe acestora, să înfrumusețeze și să protejeze peisajul, să mențină curățenia stradală;

b) să prevadă, la elaborarea planurilor de urbanism și amenajarea teritoriului, măsuri de menținere și ameliorare a fondului peisagistic natural și antropic al fiecărei zone și localități, condiții de refacere peisagistică și ecologică a zonelor deteriorate, măsuri de protecție sanitară a captărilor de apă potabilă și lucrări de apărare împotriva inundațiilor;

c) să respecte prevederile din planurile de urbanism și amenajarea teritoriului privind amplasarea obiectivelor industriale, a căilor și mijloacelor de transport, a rețelelor de canalizare, a stațiilor de epurare, a depozitelor de deșeuri menajere, stradale și industriale și a altor obiective și activități, fără a prejudicia ambientul, spațiile de odihnă, tratament și recreere, starea de sănătate și de confort a populației;

d) să informeze publicul asupra riscurilor generate de funcționarea sau existența obiectivelor cu risc pentru sănătatea populației și mediu;

e) să respecte regimul de protecție specială a localităților balneoclimaterice, a zonelor de interes turistic și de agrement, a monumentelor istorice, a ariilor protejate și a monumentelor naturii. Sunt interzise amplasarea de obiective și desfășurarea unor activități cu efecte dăunătoare în perimetrul și în zonele de protecție a acestora;

f) să adopte elemente arhitecturale adecvate, să optimizeze densitatea de locuire, concomitent cu menținerea, întreținerea și dezvoltarea spațiilor verzi, a parcurilor, a aliniamentelor de arbori și a perdelelor de protecție stradală, a amenajamentelor peisagistice cu funcție ecologică, estetică și recreativă;

g) să reglementeze, inclusiv prin interzicerea temporară sau permanentă, accesul anumitor tipuri de autovehicule sau desfășurarea unor activități generatoare de disconfort pentru populație în anumite zone ale localităților, cu predominanță în spațiile destinate locuințelor, în zonele destinate tratamentului, odihnei, recreerii și agrementului;

h) să nu degradeze mediul natural sau amenajat, prin depozitări necontrolate de deșeuri de orice fel;

i) să adopte măsuri obligatorii, pentru persoanele fizice și juridice, cu privire la întreținerea și înfrumusețarea, după caz, a clădirilor, curților și împrejurimilor acestora, a spațiilor verzi din curți și dintre clădiri, a arborilor și arbuștilor decorativi;

j) să inițieze, pe plan local, proiecte de amenajare, de întreținere și dezvoltare a canalizării.

ART. 71

Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi prevăzute în planurile urbanistice este interzisă.

ART. 72

La elaborarea planurilor de urbanism și amenajarea teritoriului se respectă prevederile prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor speciale și se prevăd, în mod obligatoriu, măsuri de menținere și ameliorare a fondului peisagistic natural și antropic al fiecărei zone și localități, condiții de refacere peisagistică și ecologică a zonelor deteriorate și măsuri de dezvoltare a spațiilor verzi, de protecție sanitară a captărilor de apă potabilă și lucrări de apărare împotriva inundațiilor.

ART. 73

Planurile de urbanism și amenajarea teritoriului se supun procedurii de evaluare de mediu, în vederea obținerii avizului de mediu pentru planuri și programe, conform legislației în vigoare.

CAP. XIII

Comitetul regional pentru protecția mediului

ART. 74

(1) La nivelul fiecărei agenții regionale pentru protecția mediului se organizează un Comitet regional pentru protecția mediului, denumit în continuare Comitet regional.

(2) Componenta Comitetului regional este următoarea:

- a) un reprezentant al autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- b) un reprezentant al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului;
- c) un reprezentant al agenției regionale pentru protecția mediului;
- d) un reprezentant al agențiilor județene pentru protecția mediului din regiunea respectivă, desemnat de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului;
- e) un reprezentant al Comisariatului regional din regiunea respectivă al Gărzii Naționale de Mediu;
- f) un reprezentant desemnat de autoritatea publică centrală în domeniul finanțelor publice, din cadrul unui județ din regiunea respectivă;
- g) un reprezentant al autorității publice în domeniul sănătății, din regiunea respectivă;
- h) un reprezentant al autorității publice centrale din domeniul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, din regiunea respectivă;
- i) un prefect din regiunea respectivă, nominalizat de autoritatea publică centrală în domeniul administrației publice;
- j) un președinte de consiliu județean, nominalizat de președinții consiliilor județene din regiunea respectivă;
- k) un reprezentant al Direcției Apelor din regiunea respectivă;
- l) un reprezentant al operatorilor din regiunea respectivă, desemnat de agenția regională pentru protecția mediului;
- m) un reprezentant al autorității publice centrale în domeniul transporturilor, construcțiilor și turismului;
- n) un reprezentant ales de organizațiile neguvernamentale cu sediul în regiunea respectivă.

(3) Reprezentanții autorităților publice sunt desemnați de conducătorii autorităților respective.

(4) Reprezentanții administrației publice locale care fac parte din Comitetul regional funcționează în cadrul acestuia numai pe durata exercitării mandatului funcției pe care o reprezintă.

(5) Comitetul regional colaborează cu agenția regională pentru protecția mediului la aplicarea, la nivel regional, a strategiei și politicii naționale de protecție a mediului, în care scop are următoarele atribuții:

- a) avizează planul regional de acțiune pentru protecția mediului și planurile regionale sectoriale specifice și analizează stadiul realizării acestora;
- b) avizează lista de proiecte prioritare care urmează să fie finanțate din fonduri comunitare și/sau alte fonduri identificate la nivel regional și urmărește aplicarea lor;
- c) evaluează stadiul îndeplinirii angajamentelor asumate în negocierea capitolului de mediu la nivelul regiunii respective și recomandă acțiunile prioritare pentru conformare;
- d) stabilește programe de educare și de conștientizare a publicului privind protecția mediului.

(6) Secretariatul Comitetului regional este asigurat de către agenția regională pentru protecția mediului.

(7) Comitetul regional are acces la informațiile privind mediul deținute de sau pentru orice autoritate publică, la informațiile

privind mediul deținute de instituții publice și de operatorii economici, potrivit legii.

(8) Regulamentul de organizare și funcționare a comitetelor regionale pentru protecția mediului se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

CAP. XIV

Atribuții și răspunderi

SECȚIUNEA 1

Atribuții, răspunderi ale autorităților pentru protecția mediului

ART. 75

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții și răspunderi:

a) reactualizează strategia protecției mediului, cu respectarea principiilor și elementelor strategice prevăzute în prezenta ordonanță de urgență;

b) elaborează recomandările și acționează pentru integrarea politicilor de mediu în strategiile și politicile sectoriale;

c) coordonează activitatea de instruire în domeniul protecției mediului;

d) corelează planificarea de mediu cu cea de amenajare a teritoriului și urbanism și stabilește măsuri de reconstrucție ecologică;

e) creează sistemul de informare propriu și stabilește condițiile și termenii care permit accesul liber la informațiile privind mediul și participarea publicului la luarea deciziilor privind mediul;

f) stabilește infrastructura pentru informația spațială care servește scopurilor politicilor de mediu și politicilor sau activităților care pot avea un impact asupra mediului;

g) inițiază proiecte de acte normative, norme tehnice, reglementări și proceduri specifice;

h) avizează normele și reglementările referitoare la activități cu impact asupra mediului, elaborate de alte autorități și controlează aplicarea acestora;

i) organizează sistemul național de monitorizare integrată a calității mediului, coordonează activitatea acestuia și asigură informarea autorității centrale pentru sănătate privind rezultatele monitorizării contaminării radioactive a mediului;

j) creează cadrul instituțional-administrativ pentru identificarea și promovarea programelor de cercetare, pentru formarea și instruirea unui personal calificat pentru supraveghere, analiză, evaluare și control al mediului;

k) implementează politicile, strategiile și reglementările de protecția mediului prin Agenția Națională pentru Protecția Mediului și agențiile regionale și județene pentru protecția mediului;

l) numește comisii de experți pentru evaluarea prejudiciului adus mediului prin anumite activități care implică organisme modificate genetic;

m) asigură, contra cost, consultarea organismelor științifice și a experților interni și externi, după caz;

n) elaborează și implementează programe și elaborează materiale educative privind importanța protecției mediului;

o) urmărește, în sfera sa de competență, respectarea obligațiilor asumate prin convențiile internaționale la care România este parte;

p) urmărește și analizează aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, întocmește, prin intermediul Agenției Naționale de Protecția Mediului, rapoarte anuale privind starea mediului;

q) colaborează cu organizații și autorități similare din alte țări și reprezintă Guvernul în relațiile internaționale în domeniul protecției mediului;

r) aplică sancțiuni, prin Garda Națională de Mediu, pentru nerespectarea legislației de mediu și pentru neconformarea la condițiile impuse prin actele de reglementare, titularilor activităților;

s) colaborează cu autoritățile publice și alte persoane juridice, în scopul diminuării efectelor negative ale activităților economice asupra mediului și încurajează introducerea tehnicilor și tehnologiilor adecvate pentru mediu;

t) pune la dispoziție publicului date privind starea mediului, programele și politica de protecție a mediului;

ț) se consultă periodic cu reprezentanții organizațiilor neguvernamentale și cu alți reprezentanți ai societății civile pentru stabilirea strategiei protecției mediului;

u) identifică, în colaborare cu Ministerul Finanțelor Publice, noi instrumente financiare care favorizează protecția și îmbunătățirea calității elementelor de mediu;

v) realizează activitatea de inspecție și control în domeniul protecției mediului prin Garda Națională de Mediu;

w) colaborează cu autoritățile publice de protecție civilă pentru elaborarea planurilor operative și pentru executarea în comun a intervențiilor în caz de poluări sau accidente ecologice;

x) elaborează Programul Operațional Sectorial Mediu având responsabilitatea managementului, implementării și gestionării asistenței financiare alocate acestui program;

y) declară, cu informarea Guvernului, în situații speciale constatate pe baza datelor obținute din supravegherea mediului, zone de risc înalt de poluare în anumite regiuni ale țării și elaborează, împreună cu alte autorități publice centrale și locale, programe speciale pentru înlăturarea riscului survenit în aceste zone. După eliminarea factorilor de risc înalt de poluare, pe baza noilor date rezultate din supravegherea evoluției stării mediului, zona respectivă este declarată reintrată în normalitate.

ART. 76

(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral de la bugetul de stat, este organul de specialitate pentru implementarea politicilor și

legislației în domeniul protecției mediului, în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Structura organizatorică, numărul de personal, atribuțiile și competențele Agenției Naționale pentru Protecția Mediului sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

ART. 77

Autoritățile competente pentru protecția mediului sunt instituții publice cu personalitate juridică, finanțate integral de la bugetul de stat.

ART. 78

Pentru exercitarea atribuțiilor sale, autoritatea competentă pentru protecția mediului solicită informațiile necesare altor autorități publice centrale, autorităților administrației publice locale, persoanelor fizice și juridice.

ART. 79

(1) În exercitarea atribuțiilor ce le revin, comisarii regionali, comisarii șefi și comisarii Gărzii Naționale de Mediu, precum și persoane împuternicite din cadrul acesteia, au acces, în condițiile legii, oricând și în orice incintă unde se desfășoară o activitate generatoare de impact asupra mediului.

(2) Mijloacele de transport și intervenție auto și navale din dotarea autorităților competente pentru protecția mediului sunt prevăzute cu girofar de culoare albastră și avertizare acustică.

(3) Persoana fizică sau juridică prejudiciată ca urmare a exercitării atribuțiilor de verificare, inspecție și control poate depune plângere organelor competente în termen de 15 zile de la constatarea prejudiciului.

(4) În obiectivele, incintele și zonele cu regim special din domeniul internelor, justiției și siguranței naționale, personalul prevăzut la alin. (1) are acces numai în prezența personalului specializat al acestora, după caz.

(5) În obiectivele, incintele și zonele aparținând structurilor componente ale sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională controlul se realizează de către personalul specializat din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Paza și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuții și răspunderi ale altor autorități centrale și locale

ART. 80

Autoritățile administrației publice centrale au următoarele obligații:

a) să elaboreze politica și strategiile aplicabile în domeniul propriu de activitate, în conformitate cu principiile prezentei ordonanțe de urgență.

b) să asigure integrarea politicilor de mediu în politicile specifice;

c) să elaboreze planuri și programe sectoriale, cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

d) să asigure pregătirea și transmiterea către autoritățile competente pentru protecția mediului a informațiilor și documentațiilor necesare obținerii avizului de mediu pentru planurile și programele, pentru care este necesară evaluarea de mediu;

e) să asigure, în structura lor organizatorică, structuri cu atribuții în domeniul protecției mediului, încadrate cu personal de specialitate;

f) să dezvolte, cu sprijinul autorității publice centrale pentru protecția mediului, programe de restructurare, în acord cu strategia pentru protecția mediului și politica de mediu și să asiste unitățile aflate în coordonarea, în subordinea sau sub autoritatea lor, la punerea în aplicare a acestor programe;

g) să elaboreze normele și reglementările specifice domeniului de activitate în conformitate cu cerințele legislației de protecția mediului și să le înainteze pentru avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului.

ART. 81

Autoritățile publice cu responsabilități în domeniile dezvoltării și prognozei au următoarele atribuții și responsabilități:

a) elaborează politicile de dezvoltare pe baza principiilor dezvoltării durabile, cu luarea în considerare a posibilelor efecte asupra mediului;

b) integrează în politica proprie măsuri și acțiuni de refacere a zonelor afectate și măsuri de prevenire a dezastrelor;

c) elaborează Planurile de dezvoltare regională și celelalte planuri și programe, conform legislației în vigoare;

d) cooperează cu autoritățile competente pentru protecția mediului la elaborarea și aplicarea strategiilor, a planurilor și programelor din domeniile lor specifice de activitate;

e) colaborează cu autoritățile competente la identificarea și implementarea proiectelor prioritare finanțate din surse externe.

ART. 82

Autoritatea publică centrală pentru sănătate are următoarele atribuții și răspunderi:

a) organizează și coordonează activitatea de monitorizare a stării de sănătate a populației în relație cu factorii de risc din mediu;

b) asigură supravegherea și controlul calității apei potabile și de îmbăiere, precum și calitatea produselor alimentare;

c) elaborează, în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, reglementări privind calitatea și igiena mediului și asigură controlul aplicării acestora;

d) colaborează cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în managementul calității mediului în relație cu starea de sănătate a populației;

e) colaborează cu autoritatea centrală pentru protecția mediului în autorizarea activităților prevăzute la art. 24 și 39 și la emiterea acordului de import pentru aceste activități;

f) exercită controlul de specialitate în domeniul activităților prevăzute de art. 24-28, și art. 39 pentru a preveni orice efect advers asupra stării de sănătate a populației, a lucrătorilor și a mediului și

transmite autorităților competente rezultatele controalelor și măsurile adoptate;

g) colaborează cu celelalte autorități publice centrale cu rețea sanitară proprie, pentru cunoașterea exactă a stării de sănătate a populației și pentru respectarea normelor de igienă a mediului din domeniul lor de activitate;

h) colaborează, la nivel central și local, în asigurarea accesului publicului la informația de sănătate în relație cu mediul.

ART. 83

Ministerul Apărării Naționale are următoarele atribuții:

a) elaborează norme și instrucțiuni, specifice pentru domeniile sale de activitate, în concordanță cu legislația privind protecția mediului;

b) supraveghează respectarea de către personalul Ministerului Apărării Naționale a normelor de protecția mediului pentru activitățile din zonele militare;

c) controlează acțiunile și aplică sancțiuni pentru încălcarea de către personalul Ministerului Apărării Naționale a legislației de protecția mediului în domeniul militar;

d) asigura realizarea evaluării impactului asupra mediului, a raportului de amplasament și, după caz, a raportului de securitate, prin structuri specializate, atestate de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, numai pentru proiectele și activitățile din zonele militare;

e) asigură informarea autorităților competente pentru protecția mediului cu privire la rezultatele automonitorizării emisiilor de poluanți și a calității mediului în zona de impact, precum și cu privire la orice poluare accidentală datorată activității desfășurate.

ART. 84

Autoritățile publice centrale în domeniul securității naționale au următoarele atribuții și răspunderi:

a) realizează activitatea de protecție a mediului prin structuri proprii care desfășoară acțiuni de control, îndrumare și coordonare, în scopul păstrării și menținerii echilibrului ecologic în domeniile sale de activitate;

b) elaborează norme și instrucțiuni specifice, în concordanță cu respectarea principiilor prezentei ordonanțe de urgență, în domeniile sale de activitate;

c) supraveghează respectarea de către personalul aflat în subordine a normelor de protecție a mediului, pentru activitățile proprii;

d) controlează și aplică sancțiuni pentru încălcarea de către personalul propriu a legislației de protecție a mediului în domeniul său de activitate;

e) asigura evaluarea impactului asupra mediului a obiectivelor și activităților proprii prin structuri specializate, certificate de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

ART. 85

Autoritatea publică centrală pentru educație și cercetare asigură:

a) adaptarea planurilor și programelor de învățământ la toate nivelurile, în scopul însușirii noțiunilor și principiilor de protecție a mediului, pentru conștientizarea, instruirea și educația în acest domeniu;

b) promovarea tematicilor de studii și programe de cercetare care răspund priorităților stabilite de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;

c) elaborarea programelor educaționale în scopul formării unui comportament responsabil față de mediu;

d) elaborarea programelor și studiilor specifice de cercetare științifică privind controlul produselor și procedeelelor biotehnologice și de prevenire, reducere/eliminare a riscurilor implicate de obținerea și utilizarea organismelor modificate genetic prin tehnicile biotehnologiei moderne;

e) colaborează cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în autorizarea activităților prevăzute la art. 39, din domeniul sau de activitate;

f) exercită controlul de specialitate pentru activitățile prevăzute de art. 39, din domeniul sau de activitate, pentru a preveni orice efect advers asupra stării de sănătate a populației, a lucrătorilor și a mediului și transmite autorităților competente rezultatele controalelor și măsurile adoptate.

ART. 86

Autoritatea publică centrală în domeniile economiei și comerțului are următoarele atribuții:

a) elaborează politica și strategiile aplicabile în domeniul propriu de activitate în conformitate cu legislația privind protecția mediului;

b) elaborează și aplică la nivel național strategia de exploatare a resurselor minerale, în concordanță cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență;

c) elaborează politica în domeniul reciclării și valorificării deșeurilor industriale;

d) dezvoltă și promovează legislația privind protecția mediului din domeniile specifice de competență;

e) colaborează cu alte autorități publice centrale la elaborarea mecanismelor financiare pentru stimularea utilizării tehnologiilor curate;

f) colaborează la elaborarea și promovarea normelor care asigură implementarea cerințelor privind prevenirea și controlul integrat al poluării pentru anumite categorii de activități industriale;

g) încurajează introducerea sistemelor de management de mediu și a etichetei ecologice;

h) promovează norme și asigură implementarea acestora în domeniul substanțelor și preparatelor periculoase;

i) exercită controlul de specialitate în domeniul activităților prevăzute de art. 24-28.

ART. 87

Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale are următoarele atribuții și răspunderi:

a) asigură protecția și conservarea solurilor și menținerea patrimoniului funciar;

b) inițiază proiecte de acte normative privind volumul de masă lemnoasă ce se recoltează anual din fondul forestier național, pe baza avizului autorității publice centrale pentru protecția mediului, conform legislației în vigoare;

c) asigură autorizarea cultivatorilor de plante superioare modificate genetic;

d) aprobă locațiile și suprafețele în care urmează să fie cultivate plante superioare modificate genetic, în vederea autorizării de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;

e) colaborează cu autoritatea centrală pentru protecția mediului în autorizarea și controlul activităților prevăzute la art. 39;

f) asigură, prin registrul național, evidența suprafețelor cultivate și a cultivatorilor de plante superioare modificate genetic;

g) aplică principiul coexistenței culturilor de plante superioare modificate genetic cu celelalte tipuri de culturi agricole;

h) asigură informarea autorității publice centrale pentru protecția mediului asupra rezultatelor controlului și măsurile adoptate în domeniul organismelor modificate genetic.

ART. 88

Autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor, construcțiilor și turismului are următoarele atribuții și răspunderi:

a) dezvoltă planuri și programe care materializează politica națională de amenajare a teritoriului și localităților, cu respectarea principiilor prezentei ordonanțe de urgență și a legislației specifice privind evaluarea de mediu a planurilor și programelor;

b) elaborează și aplică programe pentru dezvoltarea infrastructurii de transport, a transporturilor multimodale și a transportului combinat, cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

c) asigură controlul gazelor de eșapament;

d) elaborează și dezvoltă planuri de acțiune și programe privind îmbunătățirea, calității și protecției mediului, inclusiv în domeniul zgomotului și vibrațiilor pentru toate modurile de transport și infrastructurile acestora;

e) urmărește protejarea patrimoniului natural, inclusiv prin măsuri impuse unităților care desfășoară activități în domeniul turismului și încurajează aplicarea principiilor ecoturismului.

ART. 89

Autoritatea publică centrală în domeniul administrației și internelor are următoarele atribuții și răspunderi:

a) elaborează strategiile în domeniile gospodăririi comunale și al producerii și distribuției energiei termice în conformitate cu legislația privind protecția mediului;

b) elaborează norme și instrucțiuni specifice, în concordanță cu respectarea principiilor prezentei ordonanțe de urgență, pentru domeniile sale de activitate;

c) supraveghează respectarea de către personalul aflat în subordine a normelor de protecție a mediului pentru activitățile proprii;

d) aplică sancțiuni pentru încălcarea de către personalul din domeniul internelor a legislației de protecție a mediului;

e) sprijină autoritățile competente pentru protecția mediului în exercitarea controlului transporturilor de substanțe și materiale supuse unui regim special, pe baza normelor avizate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;

f) participa, potrivit competențelor, la acțiunile de prevenire, protecție și intervenție în caz de accidente ecologice prin Inspectoratele pentru Situații de Urgență.

ART. 90

Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții și răspunderi:

- a) aplică prevederile din planurile de urbanism și amenajarea teritoriului, cu respectarea principiilor prezentei ordonanțe de urgență;
- b) urmăresc respectarea legislației de protecția mediului de către operatorii economici care prestează servicii publice de gospodărie comunală;
- c) adoptă programe și proiecte pentru dezvoltarea infrastructurii localităților, cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;
- d) organizează structuri proprii pentru protecția mediului, colaborează cu autoritățile competente pentru protecția mediului și le informează asupra activității desfășurate;
- e) promovează o atitudine corespunzătoare a comunităților locale în legătură cu importanța protecției mediului;
- f) asigură, prin serviciile publice și operatorii economici responsabili, luarea măsurilor de salubritate a localităților, de întreținere și gospodărire a spațiilor verzi, a piețelor și a parcurilor publice;
- g) conservă și protejează spațiile verzi urbane și/sau rurale, astfel încât să se asigure suprafața optimă stabilită de reglementările în vigoare, în localitățile în care nu există posibilitatea asigurării acestora, conservarea spațiilor verzi existente este prioritară;
- h) supraveghează operatorii economici din subordine pentru prevenirea eliminării accidentale de poluanți sau depozitării necontrolate de deșuri și dezvoltarea sistemelor de colectare a deșeurilor re folosibile;
- i) organizează servicii specializate pentru protecția mediului și colaborează, în acest scop, cu autoritățile pentru protecția mediului.

ART. 91

Autoritatea națională în domeniul sanitar-veterinar și al siguranței alimentelor are următoarele atribuții și răspunderi:

- a) elaborează, în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, reglementări în domeniul organismelor modificate genetic, pentru figurarea unui nivel ridicat al protecției vieții și sănătății umane, sănătății și bunăstării animalelor;
- b) asigură controlul activităților în domeniul său de activitate și al trasabilității produselor;
- c) colaborează cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în stabilirea unor proceduri armonizate, eficiente și transparente privind evaluarea riscului și autorizarea organismelor modificate genetic, precum și a unor criterii pentru evaluarea potențialelor riscuri care rezultă din utilizarea alimentelor și hranei modificate genetic, pentru animale;
- d) informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului asupra rezultatelor controlului și măsurile adoptate în domeniul organismelor modificate genetic.

ART. 92

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are următoarele atribuții și răspunderi:

a) elaborează, în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, reglementări în domeniul organismelor modificate genetic, pentru asigurarea unui nivel ridicat al protecției vieții și sănătății umane, sănătății și bunăstării animale, protecției mediului și intereselor consumatorilor;

b) elaborează, împreună cu autoritățile publice centrale pentru protecția mediului, pentru agricultură, silvicultură și cu autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, reglementările referitoare la produsele biocide, îngrășăminte chimice, produsele de protecție a plantelor, organisme modificate genetic obținute prin tehnicile biotehnologiei moderne și asigură controlul aplicării acestora în domeniul său de competență;

c) controlează trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic în toate etapele introducerii lor pe piață;

d) asigură controlul activităților în domeniul său de activitate și al trasabilității produselor și comunică autorității centrale pentru protecția mediului rezultatele controlului.

ART. 93

Poliția, Jandarmeria, Inspectoratele pentru Situații de Urgență și Garda financiară sunt obligate să acorde sprijin, la cerere, reprezentanților autorităților competente pentru protecția mediului în exercitarea atribuțiilor lor.

SECȚIUNEA a 3-a

Obligațiile persoanelor fizice și juridice

ART. 94

(1) Protecția mediului constituie o obligație a tuturor persoanelor fizice și juridice, în care scop:

a) solicită și obține actele de reglementare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a legislației subsecvente;

b) respectă condițiile din actele de reglementare obținute;

c) nu pun în exploatare instalații ale căror emisii depășesc valorile limită stabilite prin actele de reglementare;

d) persoanele juridice care desfășoară activități cu impact semnificativ asupra mediului organizează structuri proprii specializate pentru protecția mediului;

e) asistă persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, punându-le la dispoziție evidența măsurărilor proprii și toate celelalte documente relevante și le facilitează controlul activităților ai căror titulari sunt, precum și prelevarea de probe;

f) asigură accesul persoanelor împuternicite pentru verificare, inspecție și control la instalațiile tehnologice generatoare de impact asupra mediului, la echipamentele și instalațiile de depoluare a mediului, precum și în spațiile sau în zonele aferente acestora;

g) realizează, în totalitate și la termen, măsurile impuse prin actele de constatare încheiate de persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control;

h) se supun dispoziției scrise de încetare a activității;

i) suportă costul pentru repararea prejudiciului și înlătură urmările produse de acesta, restabilind condițiile anterioare producerii prejudiciului, potrivit principiului "poluatorul plătește";

j) asigură sisteme proprii de supraveghere a instalațiilor și proceselor tehnologice și pentru automonitorizarea emisiilor poluante;

k) asigură evidența rezultatelor și raportează autorității competente pentru protecția mediului rezultatele automonitorizării emisiilor poluante, conform prevederilor actelor de reglementare;

l) informează autoritățile competente, în caz de eliminare accidentală de poluanți în mediu sau de accident major;

m) depozitează deșeurile de orice fel numai pe amplasamente autorizate în acest sens;

n) nu ard miriștile, stuful, tufărișurile sau vegetația ierboasă fără acceptul autorității competente pentru protecția mediului și fără informarea în prealabil a serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență;

o) aplică măsurile de conservare stabilite de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului pe suprafețele terestre și acvatice supuse unui regim de conservare ca habitate naturale pe care le gestionează precum și pentru refacerea ecologică a acestora;

p) nu folosesc momeli periculoase în activitățile de pescuit și vânătoare, cu excepția cazurilor special autorizate;

q) asigură condiții optime de viață, în conformitate cu prevederile legale, animalelor sălbatice ținute în captivitate legal, sub diferite forme;

r) asigură luarea măsurilor de salubritate a terenurilor neocupate productiv sau funcțional, în special a celor situate de-a lungul căilor de comunicație rutiere, feroviare și de navigație;

s) să se legitimeze la solicitarea expresă a personalului de inspecție și control prevăzut în prezenta ordonanță de urgență.

(2) Persoanele fizice sau juridice care prospectează, explorează sau exploatează resursele subsolului au următoarele obligații:

a) să efectueze remedierea zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate;

b) să anunțe autoritățile pentru protecția mediului sau pe cele competente, potrivit legii, despre orice situații accidentale care pun în pericol mediul și să acționeze pentru refacerea acestuia.

(3) Persoanele fizice și juridice care cultivă plante superioare modificate genetic au următoarele obligații:

a) să solicite și să obțină autorizația din partea autorității publice competente pentru agricultură și să desfășoare activitatea pe bază de contract cu titularii autorizațiilor de introducere deliberată în mediu și pe piață a organismelor modificate genetic;

b) să solicite avizul privind amplasarea acestor culturi față de ariile naturale protejate legal constituite.

(4) Persoanele fizice și juridice au următoarele obligații în vederea respectării regimului ariilor naturale protejate:

a) să cunoască și să respecte prevederile planurilor de management și ale regulamentelor ariilor naturale protejate;

b) să nu desfășoare activități care contravin planurilor de management sau regulamentelor, ariilor naturale protejate, precum și prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

c) să obțină acordurile aferente ariilor naturale protejate;
d) să permită accesul în aria naturala protejată a administratorilor sau custozilor precum și a împuterniciților acestora pe terenurile deținute cu orice titlu.

ART. 95

(1) Răspunderea pentru prejudiciul adus mediului are caracter obiectiv, independent de culpă. În cazul pluralității autorilor, răspunderea este solidară.

(2) În mod excepțional, răspunderea poate fi și subiectivă pentru prejudiciile cauzate speciilor protejate și habitatelor naturale, conform reglementărilor specifice.

(3) Prevenirea și repararea prejudiciului adus mediului se realizează conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor specifice.

CAP. XV

Sanctiuni

ART. 96

(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 6500 lei (RON) la 7000 lei (RON) pentru persoane fizice, și de la 25000 lei (RON) la 30000 lei (RON) pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale:

1. obligațiile persoanelor juridice de a realiza sisteme de automonitorizare și de a raporta autorității publice teritoriale de protecție a mediului rezultatele automonitorizării și/sau alte date solicitate, precum și accidente și incidentele care pot conduce la pericole de accidente;

2. obligațiile persoanelor juridice de a ține evidența strictă a substanțelor și preparatelor periculoase și de a furniza informațiile și datele cerute de autoritatea competentă pentru protecția mediului;

3. obligațiile persoanelor juridice de a identifica și preveni riscurile pe care substanțele și preparatele periculoase le pot prezenta asupra sănătății populației și mediului și de a anunța iminența producerii unor descărcări neprevăzute sau accidentale autorității competente pentru protecția mediului și de apărare civilă;

4. obligația persoanelor fizice și juridice autorizate de a aplica, prin sisteme proprii, programe de supraveghere a contaminării radioactive a mediului, care să asigure respectarea condițiilor de eliminare a substanțelor radioactive prevăzute în autorizație și menținerea dozelor radioactive în limitele admise;

5. obligațiile persoanelor fizice și juridice autorizate de a menține în stare de funcționare capacitatea de monitorizare a mediului local pentru a depista orice contaminare radioactivă semnificativă care ar rezulta dintr-o eliminare accidentală de substanțe radioactive;

6. obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a întreține perdelele forestiere și aliniamentele de protecție, spațiile verzi, parcurile, gardurile vii pentru îmbunătățirea capacității de regenerare a atmosferei, protecția fonică și eoliană;

7. obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a preveni, pe baza reglementarilor în domeniu, deteriorarea calității mediului geologic;

8. obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a asigura la amplasarea, proiectarea, construirea și punerea în funcțiune a obiectivelor de orice fel, cât și la schimbarea destinației terenurilor, condițiile prevăzute în acordul și în autorizația/autorizația integrată de mediu;

9. obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a nu arde miriștile, stuful, tufărișurile sau vegetația ierboasă, fără acceptul autorității competente pentru protecția mediului și fără informarea în prealabil a serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență;

10. obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a lua măsuri de salubritate a terenurilor neocupate productiv sau funcțional, în special a celor situate de-a lungul căilor de comunicație rutiere, feroviare și de navigație;

11. obligațiile deținătorilor cu orice titlu ai suprafețelor de teren de a proteja flora și fauna sălbatică existente pe acestea, în sensul menținerii echilibrului ecologic și conservării biodiversității, precum și exploatareii durabile a resurselor în baza prevederilor legale în vigoare, pentru a nu crea prejudicii mediului înconjurător și sănătății umane;

12. obligațiile autorităților administrației publice locale, precum și ale persoanelor fizice și juridice, după caz, să adopte și/sau să aplice măsuri obligatorii cu privire la întreținerea și înfrumusețarea clădirilor, a curților și împrejurimilor acestora, a spațiilor verzi din curți și dintre clădiri, a arborilor și arbuștilor decorativi;

13. obligațiile autorităților administrației publice locale, precum și ale persoanelor juridice, după caz, să prevadă la elaborarea planurilor de urbanism și amenajarea teritoriului, măsuri de menținere și ameliorare a fondului peisagistic natural și antropic al fiecărei zone și localități, condiții de refacere peisagistică și ecologică a zonelor deteriorate și măsuri de dezvoltare a spațiilor verzi, de protecție sanitară a captărilor de apă potabilă și lucrări de apărare împotriva inundațiilor;

14. obligația autorităților administrației publice locale, precum și a persoanelor fizice și juridice, după caz, de a nu schimba destinația terenurilor amenajate ca spații verzi prevăzute în planurile urbanistice;

15. obligația autorităților administrației publice locale, precum și a persoanelor fizice și juridice, după caz, de a nu degrada mediul prin depozitări necontrolate de deșeuri de orice fel;

16. obligația desfășurării pe suprafața ariilor naturale protejate și în vecinătatea acestora numai a acelor activități conforme prevederilor planurilor de management și regulamentelor ariilor naturale protejate;

17. obligația obținerii acordurilor aferente ariei naturale protejate;

18. obligația de a nu distruge sau degrada panourile informative și indicatoare, construcțiile, împrejurimile, barierele, plăcile, stâlpii,

semnele de marcaj sau orice alte amenajări de teritoriul ariilor naturale protejate, din inventarul ariilor naturale protejate;

19. obligația de a aprinde și folosi focul deschis doar în vetrele special amenajate și semnalizate în acest scop de către administratorii sau custozii ariilor naturale protejate;

20. obligația de a nu abandona deșeuri pe teritoriul ariilor naturale protejate și de a le evacua de pe suprafața ariei naturale protejate sau de a le depozita doar în locuri special amenajate și semnalizate pentru colectare dacă există;

21. obligația de a nu intra pe suprafața ariilor naturale protejate și a nu practica sporturi în afara drumurilor permise accesului public cu mijloace motorizate bazate pe folosirea combustibililor fosili;

22. obligația de a respecta prevederile planurilor de management și ale regulamentelor ariilor naturale protejate aprobate conform prevederilor legale;

23. obligația de a se legitima la solicitarea expresă a personalului de inspecție și control prevăzut în prezenta ordonanță de urgență;

24. obligația de a nu exploata resurse minerale neregenerabile din parcurile naționale, rezervațiile naturale, rezervațiile științifice, monumentele naturii și din zonele de conservare specială ale parcurilor naturale și obligația de a nu exploata resurse minerale neregenerabile din parcurile naturale din zone situate în afara zonelor de conservare specială dacă acest lucru nu este permis prin planurile de management ale parcurilor respective;

25. obligația de a permite accesul în aria protejată a administratorilor sau custozilor precum și a împuterniciților acestora pe terenurile deținute cu orice titlu.

(2) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 10000 lei (RON) la 15000 lei (RON) pentru persoane fizice, și de la 35000 lei (RON) la 40000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale:

1. obligația persoanelor juridice de solicitare și obținere a actelor de reglementare conform prevederilor legale, precum și a acordului de import/export și a autorizațiilor privind organismele modificate genetic, conform prevederilor legale;

2. obligația efectuării bilanțului de mediu, în procedura de obținere a autorizației de mediu și, respectiv, a efectuării raportului de amplasament în procedura de obținere a autorizației integrate de mediu, conform deciziei autorității competente pentru protecția mediului;

3. obligațiile autorităților administrației publice locale privind îmbunătățirea microclimatului urban, prin amenajarea și întreținerea izvoarelor și a luciilor de apă din interiorul localităților și din zonele limitrofe acestora, de a înfrumuseța și proteja peisajul, de a menține curățenia localităților;

4. obligația autorităților administrației publice locale de a informa publicul privind riscurile generate de funcționarea sau existența obiectivelor cu risc pentru mediu și sănătatea populației;

5. obligațiile autorităților administrației publice locale privind adoptarea elementelor arhitecturale adecvate, optimizarea densității de locuire, concomitent cu menținerea, întreținerea și dezvoltarea

spațiilor verzi, a parcurilor, a aliniamentelor de arbori și a perdelelor de protecție stradală, a amenajamentelor peisagistice cu funcție ecologică, estetică și recreativă;

6. obligațiile autorităților administrației publice locale de a reglementa accesul anumitor tipuri de autovehicule sau a desfășurării unor activități generatoare de disconfort pentru populație în anumite zone ale localităților, cu predominanță în spațiile, destinate locuințelor, zonele destinate tratamentului, odihnei, recreerii și agrementului, inclusiv prin interzicerea temporară sau permanentă;

7. obligația autorităților administrației publice locale de a supraveghea aplicarea prevederilor din planurile de urbanism și amenajarea teritoriului, în acord cu planificarea de mediu;

8. obligațiile autorităților administrației publice locale de a supraveghea operatorii economici din subordine pentru prevenirea eliminării accidentale de poluanți sau depozitării necontrolate de deșeuri și de a dezvolta sisteme de colectare a deșeurilor refolosibile;

9. obligațiile autorităților administrației publice locale de a avea servicii specializate pentru protecția mediului și de a colabora în acest scop cu autoritățile pentru protecția mediului;

10. obligațiile autorităților administrației publice locale de a asigura, prin serviciile publice și operatorii economici responsabili, salubritatea stradală, a spațiilor verzi, piețelor și parcurilor publice, și întreținerea acestora;

11. obligațiile autorităților administrației publice locale de a respecta prevederile din planurile de urbanism cu privire la amplasarea obiectivelor industriale, a căilor și mijloacelor de transport, a rețelelor de canalizare, a stațiilor de epurare, a depozitelor de deșeuri menajere, stradale și industriale, și a altor obiective, fără a prejudicia mediul, spațiile de odihnă, tratament și recreere, starea de sănătate și de confort a populației;

12. obligațiile autorităților administrației publice locale de a amenaja, întreține și dezvolta rețele de canalizare;

13. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a furniza și/sau utiliza informații corecte pentru elaborarea evaluărilor de mediu, evaluărilor impactului asupra mediului, a bilanțurilor de mediu și a rapoartelor de amplasament;

14. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a asigura măsuri și dotări speciale pentru izolarea și protecția fonică a surselor generatoare de zgomot și vibrații, de a verifica eficiența acestora și de a pune în exploatare numai pe cele care nu depășesc pragul fonic admis;

15. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a livra, manipula, transporta și de comercializa îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor ambalate cu inscripții de identificare, avertizare, prescripții de siguranță și folosire, în condiții în care să nu provoace contaminarea mijloacelor de transport și a mediului;

16. obligațiile persoanelor juridice de a stoca temporar îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor numai ambalate și în locuri unde s-au prevăzut toate măsurile de securitate;

17. obligația persoanelor fizice și juridice de a nu cultiva sau testa, după caz, plantele superioare modificate genetic, la o distanță mai mică de 15 km față de limita ariilor naturale protejate;

18. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a nu folosi îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor în zonele sau pe suprafețele unde sunt instituite măsuri speciale de protecție;

19. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a administra produse de protecție a plantelor cu mijloace aviatice numai cu avizul autorităților competente pentru protecția mediului, autorităților competente din domeniu sanitar și al comisiilor județene de bază meliferă și stupărit pastoral, potrivit reglementărilor în vigoare, după o prealabilă înștiințare prin mass-media;

20. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a aplica, în perioada înfloririi plantelor a căror polenizare se face prin insecte, numai acele tratamente cu produse de protecție a plantelor care sunt selective față de insectele polenizatoare;

21. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a nu folosi momeli periculoase în activitățile de pescuit și vânătoare, cu excepția cazurilor special autorizate;

22. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a efectua evaluarea impactului asupra mediului la proiectarea lucrărilor care pot modifica cadrul natural al unei arii naturale protejate, și de avansare a soluțiilor tehnice de menținere a zonelor de habitat natural, de conservare a funcțiilor ecosistemelor și de ocrotire a organismelor vegetale și animale, inclusiv a celor migratoare, cu respectarea alternativei și a condițiilor impuse prin actul de reglementare, precum și monitorizarea proprie până la îndeplinirea acestora;

23. obligațiile persoanelor fizice și juridice care gestionează suprafețele terestre și acvatice supuse unui regim de conservare ca habitate naturale sau pentru refacere ecologică, de a aplica măsurile de conservare stabilite de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;

24. obligația persoanelor fizice și juridice de a asigura condiții optime de viață animalelor sălbatice ținute în captivitate legal, sub diferite forme;

25. obligația persoanelor fizice și juridice de a nu exercita acțiuni care să ducă la distrugerea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice de pe cuprinsul țării;

26. desfășurarea de activități de recoltare, capturare și/sau de achiziție și comercializare pe piața internă a plantelor și animalelor din flora și fauna sălbatică, terestră și acvatică, sau a unor părți ori produse ale acestora, în stare vie, proaspătă ori semiprelucrată, de persoane fizice sau juridice neautorizate de autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului;

27. obligațiile persoanelor fizice și juridice care prospectează, explorează sau exploatează resursele naturale de a remedia zonele în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate;

28. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a executa în termen toate lucrările de asigurare a migrării faunei acvatice și de ameliorare a calității apei prevăzute în actele de reglementare;

29. obligația persoanelor juridice de a aplica măsurile de eliminare a deșeurilor rezultate din activitățile care implică organisme modificate genetic;

30. obligația persoanelor fizice și juridice de a asigura dotarea, în cazul deținerii de nave, platforme plutitoare sau foraje marine, cu instalații de stocare sau de tratare a deșeurilor, instalații de epurare a apelor uzate și racorduri de descărcare a acestora în instalații de mal sau plutitoare;

31. obligațiile persoanelor juridice de a amenaja porturile cu instalații de colectare, prelucrare, reciclare sau neutralizare a deșeurilor petroliere, menajere sau de altă natură, stocate pe navele fluviale și maritime, și de a constitui echipe de intervenție în caz de poluare accidentală a apelor și a zonelor de coastă;

32. obligația persoanelor fizice și juridice să nu spele obiecte, produse, ambalaje, materiale care pot produce poluarea apelor de suprafață;

33. obligația persoanelor fizice și juridice să nu deverseze în apele de suprafață sau subterane ape uzate, fecaloid menajere, substanțe petroliere sau periculoase, ape care conțin substanțe periculoase;

34. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a nu arunca și de a nu depozita pe maluri, în albiile râurilor, apele de suprafață și în zonele umede deșeuri de orice fel;

35. obligația persoanelor fizice și juridice de a nu introduce în apele de suprafață și în zonele umede substanțe explozive, tensiune electrică, narcotice sau alte substanțe periculoase,

(3) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 25000 lei (RON) la 30000 lei (RON) pentru persoane fizice și de la 75000 lei (RON) la 80000 lei (RON) pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale:

1. obligația persoanelor fizice de a funcționa cu respectarea prevederilor autorizației de mediu și a persoanelor juridice de a funcționa cu respectarea prevederilor autorizației/autorizației integrate de mediu pentru activitățile care fac obiectul procedurilor de reglementare din punct de vedere al protecției mediului;

2. obligația titularilor activităților care fac obiectul procedurilor de reglementare, din punct de vedere al protecției mediului de a respecta termenele impuse de autoritatea competentă de protecția mediului în derularea acestor proceduri;

3. obligația persoanelor fizice și juridice de a obține acordul structurii de administrare a ariei naturale protejate sau al custodelui, după caz, și al Comisiei de Ocrotire a Monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române, pentru amplasarea proiectelor și/sau desfășurarea oricărei activități susceptibile să genereze un impact negativ asupra ariilor naturale protejate;

4. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a diminua, modifica sau înceta activitățile generatoare de poluare la cererea autorităților pentru protecția mediului;

5. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a asista persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, punându-le la dispoziție evidența măsurărilor proprii și toate celelalte documente relevante;

6. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a prezenta autorităților competente pentru protecția mediului un document certificat pentru conformitate cu originalul, care cuprinde obligațiile asumate privind protecția mediului, în termen de 60 de zile de la data semnării sau emiterii documentului care atestă încheierea uneia dintre procedurile prevăzute la art. 10 alin. (2);

7. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a facilita verificarea, inspecția și controlul activităților ai căror titulari sunt și prelevarea de probe;

8. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a asigura accesul persoanelor împuternicite la instalațiile tehnologice generatoare de impact asupra mediului, la echipamentele și instalațiile de depoluare a mediului, precum și în spațiile sau în zonele potențial generatoare de impact asupra mediului;

9. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a realiza în totalitate și la termen măsurile impuse de persoanele împuternicite cu verificarea, inspecția și controlul în domeniul protecției mediului;

10. obligațiile persoanelor juridice de a acoperi costurile măsurilor necesare pentru prevenirea și/sau reducerea consecințelor efectelor adverse ale activităților cu organisme modificate genetic;

11. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a produce îngrășăminte chimice și produse de protecție a plantelor numai prin tehnologii și biotehnologii autorizate, potrivit prevederilor legale;

12. introducerea pe teritoriul țării, cu excepția cazurilor prevăzute de legislația în vigoare, de culturi de microorganisme, plante și animale vii din flora și fauna sălbatică, fără acordul eliberat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului cu consultarea Academiei Române și, după caz, a autorității centrale pentru sănătate;

13. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a îmbunătăți performanțele tehnologice în scopul reducerii emisiilor și de a nu pune în exploatare instalațiile ale căror emisii depășesc limitele stabilite prin actele de reglementare;

14. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a suporta costul pentru repararea unui prejudiciu și de a înlătura urmările produse de acesta, restabilind condițiile anterioare producerii prejudiciului, potrivit principiului "poluatorul plătește".

(4) Amenzile aplicate în temeiul unei legi, ordonanțe de urgență, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului din domeniul protecției mediului și gospodăririi apelor se fac 100% venit la bugetul de stat, din care o cotă de 25%, aferentă fondului de stimulare a personalului, se virează de către unitățile Trezoreriei Statului în contul autorității din care face parte agentul constatat, pe baza situațiilor financiare lunare întocmite și prezentate de către autoritățile competente pentru protecția mediului, în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea acestora, și este evidențiată într-un cont distinct care se gestionează în regim extrabugetar.

ART. 97

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 96 se realizează de comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, cadre de poliție, jandarmi și personalul

Ministerului Apărării Naționale, împuternicit în domeniile sale de activitate, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 96 se realizează și de personalul structurilor de administrare și custozii ariilor naturale protejate, numai pe teritoriul ariei naturale protejate administrate.

(3) Dispozițiile art. 96 referitoare la contravenții se completează cu prevederile [Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), cu modificările și completările ulterioare.

(4) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatatork făcând mențiune despre această posibilitate în procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției.

(5) Actele de constatare a contravențiilor întocmite de agenții constatatork din cadrul autorităților prevăzute la alin. (1) sunt acte procedurale, potrivit reglementărilor legale, cu toate efectele prevăzute de legislația în vigoare.

ART. 98

(1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă penală de la 55000 lei (RON) la 60000 lei (RON), următoarele fapte, dacă au fost de natură să pună în pericol viața ori sănătatea umană, animală sau vegetală:

1. arderea miriștilor, stufului, tufărișurilor și vegetației ierboase din ariile protejate și de pe terenurile supuse refacerii ecologice;

2. poluarea accidentală datorită nesupravegherii executării lucrărilor noi, funcționării instalațiilor, echipamentelor tehnologice și de tratare și neutralizare, menționate în prevederile acordului de mediu și/sau autorizației/autorizației integrate de mediu.

(2) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă penală de la 65000 lei (RON) la 70000 lei (RON), următoarele fapte, dacă au fost de natură să pună în pericol viața ori sănătatea umană, animală sau vegetală:

1. poluarea prin evacuarea, cu știință, în apă, în atmosferă sau pe sol a unor deșeuri sau substanțe periculoase;

2. nerespectarea restricțiilor sau interdicțiilor stabilite pentru protecția apei și a atmosferei, prevăzute de actele normative în vigoare;

3. folosirea de momeli periculoase și de mijloace electrice pentru omorârea animalelor sălbatice și a peștilor, în scopul consumului sau al comercializării;

4. producerea de zgomote peste limitele admise, dacă prin aceasta se pune în pericol grav sănătatea umană;

5. nerespectarea restricțiilor și a interdicțiilor la vânat și pescuit ale unor specii protejate sau oprite temporar prin lege și în zonele cu regim de protecție integrală, potrivit reglementărilor specifice;

6. continuarea activității după suspendarea acordului de mediu sau autorizației/autorizației integrate de mediu;

7. nesupravegherea și neasigurarea depozitelor de deșeuri și substanțe periculoase, precum și nerespectarea obligației de depozitare a îngrășămintelor chimice și produselor de protecție a plantelor numai ambalate și în locuri protejate;

8. prezentarea, în lucrările privind evaluarea de mediu, evaluarea impactului asupra mediului, a bilanțului de mediu sau a raportului de amplasament a unor concluzii și informații false;

9. producerea și/sau importul în scopul introducerii pe piață și utilizarea unor substanțe și preparate periculoase, fără respectarea prevederilor actelor normative în vigoare și introducerea pe teritoriul României a deșeurilor de orice natură în scopul eliminării acestora;

10. importul și exportul unor substanțe și preparate periculoase interzise sau restricționate;

11. transportul și tranzitul de substări și preparate periculoase, cu încălcarea prevederilor legale în vigoare;

12. omisiunea de a raporta imediat despre orice accident major;

13. producerea, livrarea și utilizarea îngrășămintelor chimice și a produselor de protecție a plantelor neautorizate;

14. desfășurarea de către persoanele juridice de activități cu organisme modificate genetic sau produse ale acestora, fără a solicita și obține acordul de import/export și/sau autorizațiile prevăzute de reglementările specifice;

15. cultivarea plantelor superioare modificate genetic de către persoanele fizice și juridice fără autorizație din partea autorității publice competente pentru agricultura și fără contract cu titularii autorizațiilor de introducere deliberată în mediu și pe piața a organismelor modificate genetic.

(3) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 5 ani, următoarele fapte, dacă au fost de natură să pună în pericol viața ori sănătatea umană, animală sau vegetală:

1. nerespectarea interdicțiilor privind utilizarea pe terenuri agricole de produse de protecție a plantelor sau îngrășămintă chimice;

2. provocarea, datorită nesupravegherii surselor de radiații ionizante, a contaminării mediului și/sau a expunerii populației la radiații ionizante, omisiunea de a raporta prompt creșterea peste limitele admise a contaminării mediului, aplicarea necorespunzătoare sau neluarea măsurilor de intervenție în caz de accident nuclear;

3. descărcarea apelor uzate și a deșeurilor de pe nave sau platforme plutitoare direct în apele naturale sau provocarea, cu știință, de poluare prin evacuarea sau scufundarea în apele naturale, direct sau de pe nave ori platforme plutitoare, a unor substanțe sau deșeuri periculoase.

(4) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani, următoarele fapte:

1. continuarea activității după dispunerea încetării acesteia;

2. neluarea măsurilor de eliminare totală a substanțelor și preparatelor periculoase care au devenit deșeuri;

3. refuzul intervenției în cazul poluării accidentale a apelor și a zonelor de coastă;

4. refuzul controlului, la introducerea și scoaterea din țară a substanțelor și preparatelor periculoase precum și introducerea în țară a culturilor de microorganisme, plante și animale vii din flora și

fauna sălbatică, fără acordul eliberat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;

5. aplicarea necorespunzătoare sau neluarea măsurilor de intervenție în caz de accident nuclear;

6. provocarea, cu știință, de poluare prin evacuarea sau scufundarea în apele naturale, direct sau de pe nave ori platforme plutitoare, a unor substanțe sau deșeuri periculoase.

(5) În situația în care infracțiunile pedepsite conform alin. (3) și (4) au pus în pericol sănătatea sau integritatea corporală a unui număr mare de persoane, au avut vreuna dintre urmările prevăzute în art. 182 din Codul penal ori au cauzat o pagubă materială importantă, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, iar în cazul în care s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane ori pagube importante economiei naționale, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(6) Tentativa se pedepsește.

ART. 99

(1) Constatarea și cercetarea infracțiunilor se fac din oficiu de către organele de urmărire penală, conform competențelor legale.

(2) Descoperirea și stabilirea, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, de către comisarii Gărzii Naționale de Mediu, Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, jandarmi și personalul împuternicit din cadrul Ministerului Apărării Naționale, a săvârșirii oricăreia dintre infracțiunile prevăzute la art. 98, se aduce de îndată la cunoștința organului de urmărire penală competent potrivit legii de procedură penală.

CAP. XVI

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 100

În sensul prezentei ordonanțe de urgență autoritatea publică centrală pentru protecția mediului este Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor.

ART. 101

În scopul aplicării eficiente a măsurilor de protecție a mediului domeniile și dispozițiile generale din prezenta ordonanță de urgență se vor reglementa prin acte normative speciale.

ART. 102

În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, titularii de activități aflați în derularea procedurii de reglementare au obligația să depună la autoritatea competentă pentru protecția mediului documentația completă, conform legislației în vigoare la data solicitării actului de reglementare.

ART. 103

Regulile generale privind respectarea regimului ariilor naturale protejate și sancționarea contravențiilor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

ART. 104

Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 30 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, cu excepția următoarelor prevederi:

a) art. 14 alin. (3) care intră în vigoare la 1 ianuarie 2007 pentru activitățile puse în funcțiune după 30 octombrie 1999;

b) art. 14 alin. (3) care intră în vigoare la 30 octombrie 2007 pentru activitățile puse în funcțiune înainte de 30 octombrie 1999;

c) art. 21 alin. 1) lit. d) și e) care intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.

ART. 105

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) [Legea nr. 137/1995](#) privind protecția mediului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 17 februarie 2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 decembrie 2005.
Nr. 195.
